

ATILIM ÜNİVERSİTESİ AYLIK SÜRELİ YAYINI
Şubat 2017 Sayı: 25

TERÖRE KARŞI DAYANIKLI KENTLER

BU KIŞ "GÜNEYDİN" ANLAMINI KAYBETTİ.
SPORDA SÖMESTR TATİLİ YOK
ERASMUS GÜNCESESİ
YOLUN AÇIK OLSUN PAŞAM
STEPHEN HAWKING VE EVRENİN GİZEMİ

QS
GELİŞEN AVRUPA
VE MERKEZ **ASYA**
ÜNİVERSİTELERİ
SIRALAMASINDA
İLK 200
ARASINDAYIZ

İÇİNDEKİLER

GÜNDEM

-SAYFA 4-

**Teröre Karşı
Dayanıklı Kentler**

İZ BIRAKANLAR

-SAYFA 14-

**Stephen Hawking ve
Evrenin Gizemi**

DÖNEM FİLMLERİ

-SAYFA 18-

Dizi Savaşları

TEKNOLOJİ

-SAYFA 32-

Yapay Zeka

Atılım Üniversitesi Adına Sahibi
Prof. Dr. M. Yıldırım Üçtuğ

**Genel Yayın Yönetmeni ve
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü**
Eftal Erel

Yayın Koordinatörü
Özgür Kalın

Editörler
Ayla Akkan
Eda Çalgüner
Güliden Aydın Pınarcı
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel

Fotoğraflar
Erol Korkmaz
Özgür Kalın

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Yıldırım Üçtuğ
Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel
Ayla Akkan
Eda Çalgüner
Eftal Erel
Güliden Aydın Pınarcı
Kemal Şenoğlu
Özgür Kalın

Danışma Kurulu
Yrd. Doç. Dr. Aslı Şimşek
Yrd. Doç. Dr. Emel Akın
Yrd. Doç. Dr. Evrim Adanur
Yrd. Doç. Dr. Merih Şengönül
Yrd. Doç. Dr. Neşe Alkan

Atılım Üniversitesi Yerleşkesi
Kızılcaşar Mahallesi 06830 İncek - Ankara
Tel: 0312 586 80 00 • Faks: 0312 586 80 90 - 91
www.atilim.edu.tr • info@atilim.edu.tr
Tasarım & Teknik Hazırlık
REMARK CREATIVE
Turan Güneş Blv. Aleksander Dupçek Cad.
No: 28/9 06550 Yıldız-Çankaya / Ankara
Tel: 0312 436 27 28 • Faks: 0312 436 27 00
www.remarkreklam.com • remark@remarkreklam.com

Baskı
Elma Teknik Basım Matbaacılık
İvedik OSB Matbaacılar Sitesi 1516/1 Sok. No:35 Y.Mahalle /Ankara
Sertifika No: 26177 Tel: 0312 229 92 65
Şubat, 2017

Ayda bir yayımlanır. Dergide yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek kullanılabilir.
İmzalı yazılardaki görüşler yazarlarına aittir.

BAŞYAZI

KAMPUS KÜLTÜRÜ

Üniversiteler binalarını, büyük bir kentin sokaklarına birbirlerine yakın ya da uzak bir şekilde dağıtarak oluşabildikleri gibi genellikle şehrin ana merkezinin uzağında sınırları belli ve çevrili bir alana da kurabilirler. Bu ikinci tür yapılanmaya üniversite dilinde kampus adını veriyoruz.

Her ne kadar bu kavram adı konmadan Orta Çağ Avrupa'sında geçerli olduysa da kampus sözcüğünün bugünkü kullanıma ulaşması ABD üniversiteleri ile gerçekleşmiştir. Kampus sözcüğü Latince "tarla, alan" anlamına gelen bir kelimedenden türemiştir.

Ancak zamanla bu, yalnızca üniversitenin yapılaştığı araziye değil tüm binalarını da kapsayacak bir kullanım şekline dönüşmüştür. Sözcüğün üniversitelerde ilk kullanımı 18. yüzyılda o zamanki adıyla New Jersey College olan Princetown Üniversitesi yerleşkesi ile başlamıştır. Ülkemizdeki ilk büyük kampus örnekleri de Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Erzurum Atatürk Üniversitesi ve Karadeniz Teknik Üniversitesi'dir.

Üniversitelerin bu şekilde farklı biçimlerde yapılanmaları kültürlerine de belli farklılıklarla yansımaktadır. Kent sokaklarına dağılan bir üniversite kendi özgün kimliği yerine kent kültürünün ağır bastığı bir yapıda evrilirken kampus üniversiteleri öğrencilerin birbirleriyle etkileşerek ve dayanışma içerisinde oluşturdukları bir kimliğe yönelmişlerdir. Farklı disiplinlerde çalışan, değişik dünya görüşlerine ve bakış açılarına sahip insanlarla birlikte yaşamaya alışmanın çok önemsendiği çağımızda bu etkileşim kültürünün üniversite sıralarında edinilmesi önemlidir. Üzerinde yalnızca kendi disiplininin adı yazılı olan bir fakülte binasında diğer hiçbir meslek insanı adayı ile etkileşime girmeden yaşayan bir üniversite öğrencisinin mezun olduktan sonra, sosyal hayatta, farklılıklarla birlikte yaşamaya alışmış bir diğer mezuna göre daha az başarılı olacağını ön görmek yanıltıcı değildir.

Üniversitenin yalnızca derslerin izleneceği, mesleki bilgilerin edinileceği ama onun dışında kendi bireysel yaşamının bağımsız bir şekilde sürdürüleceği bir ortam olması düşünülemez. Bu bağlamda bir mühendislik öğrencisi henüz üniversite sıralarındayken bir resim sergisi ile tanışabilmeli, bir hukuk öğrencisi son ekonomik gelişmelerin tartışıldığı bir iktisat kongresini izleyebilmeli, bir tıp öğrencisi bir hukuk öğrencisine aşık olabilmelidir. Yurtta kalırken aileden uzak yaşamının zorluklarını arkadaşlarıyla paylaşımda bulunarak aşmayı öğrenmeli, buna karşılık aile yaşamında belki de bulamadığı spor olanaklarından faydalanabilmelidir. Modern yaşamın her türlü imkanının sunulduğu bir kampusta özenle ve bir tür fanus içinde ayrıcalıklı bir şekilde yetiştirildiğinin tadına varabilmeli, kendini kentle mücadeleye değil ama bir yandan akranlarıyla yarışırken bir yandan da ruhsal, zihinsel ve fiziksel gelişmeye odaklanabilmelidir. Hele bir de kampus bir büyük kentin eteklerindeyse bir yandan kampus kültürüyle yoğurulurken bir yandan da kentin izdüşümlerinden yararlanabilmelidir.

Farklı ülkelerden, farklı kentlerden, değişik sosyal ve kültürel yapılardan gelen öğrencilerin oluşturdukları bir kampus, üniversitenin en büyük zenginliklerinden birisidir. Herkesin birbirinden bir şeyler öğrenerek katkıda bulunacakları ortak ruh zamanla o üniversitenin kimliğini meydana getirecek ve mezunlarına bir diplomadan çok daha fazlasını sağlayacaktır.

Prof. Dr. Yıldırım Üstüğ
REKTÖR

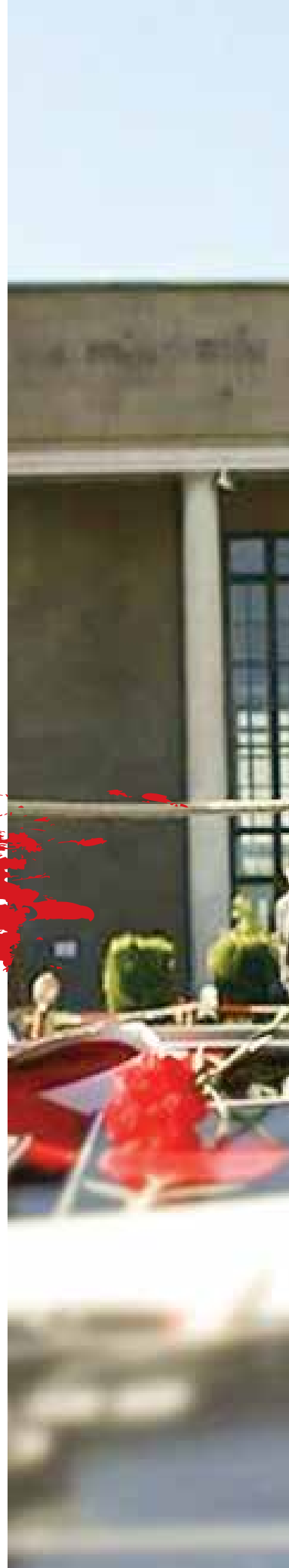

TERÖRE KARŞI DAYANIKLI KENTLER

Türkiye’de son beş yıldır, kentler çok ciddi terör saldırıları ile karşılaşmaya başladı. Bu saldırıların konumu, etki alanı ve verdiği zarar da giderek artıyor. Özellikle son altı ayda Başkent Ankara’da sırasıyla Gar’da, Devlet Mahallesinde ve Güvenpark’ta gerçekleşen saldırılar toplumda çok ciddi bir güvenlik bunalımının ortaya çıkmasına sebep oldu.

Toplumsal tüm kesimleri arasında bu güvenlik zafiyetlerinin nasıl giderileceği ve terör olaylarına nasıl engel olunacağı tartışılıyor. Tartışmalar genellikle Türkiye’nin uluslararası politikadaki hataları ve Ortadoğu’da geline nokta üzerinde ve beraberlik söylemleri üzerinde yoğunlaşıyor. Oysa ki karşı karşıya kalınan durumun

önemli bir kısmı güvenlik zafiyetleri ve istihbarat süreçleri ile yakından ilişkili olsa da, gözden kaçan en az istihbarat kadar önemli bir kısmı da kent merkezlerimizde ve kamusal alanlarımızdaki tasarım, düzenleme ve alınan güvenlik önlemleri ile çok yakından ilgili olduğunu görmek gerekiyor.

Tüm dünyada artan terör önlemleri ve yaygınlaşan düşük yoğunluklu savaş ortamları sebebiyle kentlerin nasıl daha güvenli hale getirileceği önemli bir tartışma konusu oluşturuyor. Bu anlamda “dayanıklı kent” ya da “savunan kent” kavramları kullanılmaktadır. Bu kavramlarla kentlerin içinde yaşayan insanları iç ve dış tehditlerden koruyan önemli savunma ve koruma işlevlerini yerine getirmeleri ifade edilmektedir. Çünkü ortaya çıkan yeni tehditler kentlerde

sadece kolluk kuvvetleri tarafından değil, kent yönetimleri tarafından da alınması gereken bütüncül önlemleri gündeme getirmektedir. Özellikle kentlerde kamusal alanların yeniden düzenlenmesi yoluyla güvenliğin artırılması için çaba harcanması önem kazanmaktadır.

Bu açıdan dünyada kentlerin teröre karşı güvenli hale getirilmesinde uygulanan “önleyici kent” yaklaşımlarının getirdiği beş ayrı uygulama stratejisi bulunmaktadır. Bunlar:

- **Örtülmüş Mekân:** Kentteki kamusal mekânların ve toplanma alanlarının terör saldırılarının doğrudan hedef alınamayacağı şekilde görsel gizleme altına alınması.
- **Kaygan Mekân:** Kentteki kamusal mekânların dolaylı bir şekilde erişilebilecek biçimde tasarlanması.
- **Pütürlü Mekân:** Kentteki kamusal alanlarda patlama ve terör olaylarına karşı önleyici elemanlar yerleştirilmesi, denetim noktaları oluşturulması.
- **Dikenli Mekân:** Kentteki kamusal alanlarda terör davranışlarını zorlaştıracak şekilde kent mobilyalarının yeniden ele alınması.
- **Gergin Mekân:** Kentteki kamusal alanların etkin gözetim araçlarıyla sürekli izlenmesi.

Türkiye’de kentlerde alınan güvenlik önlemleri daha çok “gergin mekân” stratejisine uygun görünmektedir. Kentlerde kamusal mekânlarda kolluk güçlerinin ve güvenlik kameralarının sayısı arttırılmaktadır. Ancak, yapılan araştırmalar, gözetime dayalı olarak

alınan önlemlerin kentlerde teröre karşı korkuyu azaltmamakta, bilakis arttırmakta olduğunu göstermektedir. Esas olarak kentlerin teröre karşı daha güvenli ve dayanıklı hale getirilmesi için kentsel tasarım ve planlama ile yapısal önlemler alınması gerekmektedir.

Türkiye’de kentlerde alınan güvenlik önlemleri daha çok “gergin mekân” stratejisine uygun görünmektedir.

Başkent başta olmak üzere, Türkiye'de kentlerde son yirmi yılda yoğunlaşan iki düzenleme biçimi ise bu önlemlerin tam tersine bir durum oluşturmaktadır. Öncelikle kent merkezi ve kent merkezinde bulunan kamusal alanlar otomobil odaklı bir ulaşım anlayışıyla transit trafiğe açılmıştır. Öyle ki, kent merkezinde bulunan tüm kamu kurumları, alışveriş merkezleri ve kamusal alanlar, bombalı araçların kolaylıkla erişebileceği bir hale gelmiştir. İkinci olarak da kent merkezlerinde bulunan kamusal alanların azaltılması ve var olanların da tasarımlarında güvenlik unsurunun hiç dikkate alınmaması, olası terör eylemlerinin etkisini arttırmaktadır. Yan yana, hiçbir tasarım ve güvenlik önlemi alınmamış toplu taşıma durakları, kapasitesi üzerinde kullanılan bekleme alanları, terör olaylarında zarar gören insan sayısının ne yazık ki artmasına sebep olmaktadır.

- Kent merkezleri aşırı yoğun transit trafiğe kapatılmalı, yaygın yayalaştırma çalışmaları yapılarak yaya bölgelerinin sayısı ve kapsamı genişletilmelidir.
- Kent merkezlerinde terör olaylarının olası etkilerini azaltacak kentsel tasarım uygulamaları yapılmalıdır.
- Kentsel kamusal alanlara terör olayları öncesi ve sonrasında acil durum ekiplerinin erişimini kolaylaştıracak, yurttaşların tahliyesini sorunsuz sağlayacak koridorlar oluşturulmalıdır.

Bu tür yaklaşımların her bir kent özelinde tartışılabilmesi ve temel hak ve özgürlüklerin demokratik bir şekilde savunumunu engellemeden kentlerin terör olaylarına karşı dayanıklı hale getirilmesinde yerel yönetimler düzeyinde farkındalığın artırılması büyük önem taşıyor. Yerel yönetimlerin üniter düzenin sınırları dahilinde kentsel alt ve üst yapı bağlamında terörle mücadele konusunda alabilecekleri ciddi önlemler olduğu unutulmamalı. Bu tür bir farkındalığın olmaması ya da terörle mücadele konusunda merkezi ve yerel yönetimler arasında anlamlı bir görev dağılımının olmaması belki de terörün kendisinden daha çok korkmamız gereken bir zaafiyet oluşturuyor.

Terör olaylarının şok etkisi geçtikten sonra bu sebeple, akılcı biçimde Türkiye'de üzerinde düşünülmesi gereken en önemli konular ve yapılması gerekenler şu şekilde sıralanabilir. Bu şekilde, terör olaylarının daha fazla kayba sebep olmasının önüne geçilmesi için daha etkin önlemler alınmış olacaktır:

- Devletin üst düzeyinde güvenlik için oluşturulan kriz masalarında kentlerin durumu da mutlaka ele alınmalıdır.
- Kent yönetimleri, bu konuda bilinçlenmeli, üniversitelerle ve sivil toplum örgütleriyle işbirliğine giderek kentlerin güvenli tasarımı konusunda birer eylem planı oluşturmalarıdır.
- Kent merkezindeki yoğun kullanımlar ve aşırı yoğun toplu taşıma aktarım istasyonları dağıtılmalı, daha yaygın bir ağa dönüştürülmelidir.

YOL ve ÇEVRE

Ulaşım, sanayileşme ile birlikte farklı bir nitelik kazanmasının ardından, en fazla 'enerji' tüketen ve bununla ilintili çeşitli çevresel sorunlar doğuran sektörlerden birisi olageldi. Farklı ulaşım biçimlerinin hemen hepsi çevresel sorunlar yaratmakla birlikte, bu sorunların en çok ve en yoğun yaşandığı ulaşım biçimi karayolları ulaşımıdır.

Yirminci yüzyılda ağırlık kazanan karayolları, bir yandan yol yapımı ile diğer yandan bu yolları kullanan araçların çok büyük oranda karbon içerikli yakıtlar (petrol gibi) kullanması ile doğal ortam (flora ve fauna) tahribatı, gürültü ve hava kirliliği gibi çevresel tehditleri barındırır. Bu tehditler yalnızca yolların güzergahları ile sınırlı lokal tehditler olmayıp bölgesel ve hatta küresel çevresel tehditlerdir. Karayollarında kullanılan karbon içerikli yakıtlar sis ve asit yağmuru gibi bölgesel ölçekte etkili çevresel sorunların yanı sıra, küresel ölçekte etkili iklim değişikliği gibi çok temel sorunlara da yol açan en önemli faktörlerdendir.

Karayollarının içerdiği çevresel tehditlerin belirgin hale gelmesi ve buna paralel olarak toplumsal ve siyasal bir ilgi görmesi ile birlikte, bu tehditleri azaltmaya yönelik birtakım önlemler de gündeme geldi. Bu doğrultuda özellikle sanayileşmiş ülkelerde çevre politikalarının yeniden düzenlenmesinin yanı sıra karayolu ulaşımının 'sürdürülebilirlik' konseptinin önemli bir unsuru haline getirilmesi gibi önlemler söz konusu oldu. Bu önlemler çoğunlukla yeni yol yapımı yerine eskilerin

yenilenmesi, araçların emisyonunun azaltılması, karbon içerikli olan fosil yakıtları kullanmayan araçların desteklenmesi, bireysel araçların bir yolcudan fazlasını taşımasının teşvik edilmesi, toplu taşımanın kolay erişilebilir olması, bisiklet yolları yapılması, karayolu yerine demiryolu yapımına ağırlık verilmeye çalışılması ve demiryolları için yeni güzergahlar açmayıp halihazırdaki karayolları güzergahlarının hemen yanına inşa edilmesi gibi önlemleri kapsıyor. Bütün bunların yanı sıra yollarda hayvanların telef olmasına yol açan kazaların ve otoyollarla hayvanların geçiş yollarının kapatılmasının da giderek daha fazla gündeme geldiğini ve bu tür kazaları önleyici tedbirler alınması yolunda uygulamaların da (örneğin, hayvanların geçebileceği üst geçitler yapılması gibi) hayata geçirildiğini söyleyebiliriz. Bütün bu tedbirlerin, özellikle fosil yakıt kullanan araç sayısının küresel ölçekte artması nedeniyle, çok etkili olduklarını iddia etmek mümkün olmasa da, karayollarının yarattığı sorunlara dikkat çekme ve çevresel sorunları azaltma yönünde toplumsal bir duyarlılık geliştirme açısından olumlu adımlar oldukları söylenebilir.

Hopa - Artvin yol inşaatı

Karayolları ve çevre ilişkisine Türkiye örneği üzerinden göz attığımızda, benzer bir duyarlılığı ne yazık ki göremiyoruz. Gerek siyasi iktidarlara gerekse devlet bürokrasisine çevre konusunda hakim olan yaklaşım, 1980'lerden itibaren imzalanan bir dizi uluslararası çevresel anlaşmalara rağmen, genel bir duyarsızlık ve kayıtsızlık olageldi. Çevre konusunda uluslararası anlaşmalar doğrultusunda uyulması gereken kurallar ise sadece kağıt üzerinde yerine getirilecek ve kozmetik birtakım tedbirlerle geçirilecek kurallar olarak görüldü. Söz konusu olan karayolları olduğunda ise, çevreyi en fazla tahrip eden ulaşım biçimi olmasına rağmen, çevre konusu hiçbir biçimde dikkate alınacak bir unsur olarak görülmedi.

Bu kayıtsız ve ihmalkar tavır karayollarının Türkiye'de tarihsel olarak kazandığı anlamdan ayrı düşünülemez. Cumhuriyetin tek partili döneminde daha çok demiryolları ile tesis edilmeye çalışılan ulaşım altyapısı, çok partili dönemin ilk yıllarından itibaren karayollarına kaydı. Özellikle 1950'li yıllarda hız

kazanan karayolu yapımı, dönemin iktidar partisi olan Demokrat Partinin de çabalarıyla, ulaşım altyapısı sağlamanın ötesinde bir anlam kazanarak kalkınma ve modernleşmeyi sembolize etmeye başladı. Bu anlam takip eden dönemlerde yolları bağlayan köprülerin (1970'lerde Boğaziçi Köprüsü, 1980'lerde Fatih Sultan Mehmet Köprüsü, 2010'larda Yavuz Sultan Selim Köprüsü ve Osman Gazi Köprüsü), otoyolların ve bölünmüş yolların yapımı üzerinden ilgili dönemlerin siyasi iktidarlarınca yeniden üretildi. Esasen, 1980 sonrası dönemde gerçekleşen neoliberal dönüşümle birlikte devlet yatırımlarının büyük oranda altyapı yatırımlarıyla sınırlanması, yol ve köprü gibi ulaşım altyapısı yatırımlarını 'kalkınma' hamlesi olarak sunulacak neredeyse tek enstrüman haline getirdi. Ulaşım altyapısının yine aynı dönemde artan oranda ticarileştirilmesi ve bir kamu hizmeti olmaktan çıkarılması bile, ironik bir biçimde, siyasi iktidarları aynı dili kullanmaktan uzaklaştırmadı. Karayollarına ve köprülere yüklenen bu anlam, bu tür yatırımları her türlü çevresel kaygı ve tedbirden azade,

öncelikli ve ayrıcalıklı yatırımlar kıldı ve çevresel kaygılarla bu tür 'yeni' birtakım yatırımlara yöneltilen itirazların bertaraf edilmesinde etkili bir şekilde kullanıldı.

Bunun yanı sıra, karayolu ve köprü gibi ulaşım altyapısı yatırımlarının kalkınmaya hizmet olarak sunulmasının ötesinde de bazı işlevlerinin olduğunu ve bu işlevlerin bu tür yatırımları siyasi iktidarlar için, çevrenin tahribatı gibi bir bedele rağmen, daha da vazgeçilmez hale getirdiğini belirtmek gerekir. İnşaat sektörünün ekonominin lokomotif sektörü olarak görülmesi, yeni yatırım alanları açma çabası, siyasi iktidarların kendilerine yakın sermaye grupları yaratma veya onları güçlendirme çabaları gibi nedenler de büyük ölçekli yatırımlar olan ve kamu ihalelerini gerektirmesi nedeniyle devletin kontrolünde olan yol ve köprü yatırımlarını siyasi iktidarlar nazarında son derece cazip kıldı. Bütün bunlar, siyasi iktidarların ve devlet bürokrasisinin, çevresel kaygı ve itirazları, hedeflenen yol/köprü gibi yatırımların önünde 'engeller' olarak görmesine ve bu kaygıları dile getirenleri ya hiçbir şekilde dikkate almamasına ya da kriminalize ederek itibarsızlaştırmaktan, gözaltına alma ve yargılamaya varan bir dizi baskıcı uygulamaya maruz bırakmasına yol açmaktadır.

♥ Duyarlı Annelik ♥

Psikolojik gelişim bakımından yaşamın ilk yılları en kritik dönem olarak kabul edilir. Son otuz yılda psikoloji alanında yaygın olarak çalışılan bağlanma kuramına göre, yaşamın ilk yıllarında çocukla onu büyüten(ler) arasındaki duygusal bağın kalitesi, diğer bir ifadeyle 'bağlanmanın' kalitesi, çocuğun hem çocukluk devresinde hem de ileriki yaşamı boyunca psikolojik gelişimini etkiler.

Güvenli bağlanmanın oluşabilmesi için en temel etken ise anne duyarlılığıdır. Diğer bir ifadeyle, annenin çocuğun duygusal işaretlerini zamanında algılaması, doğru yorumlaması ve bu işaretlere uygun cevap vermesidir.

Anne duyarlılığı birbiriyle ilişkili dört boyutta tanımlanmaktadır. Birinci boyut duyarlı – duyarsız anne davranışı boyutudur. Yukarıda da bahsedildiği gibi bu boyut annenin bebeğin örtük mesajlarını ve verdiği sinyalleri ne düzeyde algıladığı ve doğru yorumladığı, buna dayanarak bebeğin duygusal ve fiziksel ihtiyaçlarına ne düzeyde zamanında ve uygun tepki verdiğiyle ilişkilidir. Örneğin, duyarlılığı düşük olan bir anne uykusu gelen bebeğe yemek yedirmeye devam ederken;

duyarlılığı yüksek olan anne yemek yedirmeyi bırakır ve bebeği uyumaya götürür. Bu şekilde duyarlı anne hem bebeğin sinyallerini doğru yorumlamış hem de buna uygun bir tepki vermiş olur. Duyarsız anne ise gerek empati gerekse algı ve anlayış yoksunluğundan dolayı uygun ve çabuk tepki verememiştir. Burada belirleyici olan nokta annenin bebeğin durumunun farkında olması, onun bakış açısından bakabiliyor olması (empati kurabilmesi) ve bebeğin sinyalleri ile ilgili algısının kendi ihtiyaçları ve savunma mekanizmaları tarafından çarpıtılmıyor olmasıdır.

İkinci boyut kabule karşı reddetme boyutudur. Bu boyut annenin ne kadar kabul edici ya da reddedici bir yaklaşım içinde olduğu ve nasıl bir

atmosferde ebeveynlik yaptığıyla ilgilidir. Örneğin, bebeğiyle oyun oynamaktan keyif alan, ona sarılıp onu okşayan, öpen ve ona güler yüzle bakan annenin kabul düzeyi yüksektir. Üçüncü boyut iş birliğine karşı müdahale boyutudur. İş birlikçi bir annenin bebeğin bireysel özelliklerine ve isteklerine saygı göstermesi, onun faaliyetlerini ve keşif girişimlerini kesmemesi ve gereksiz müdahalelerde bulunmaması beklenir. Örneğin, iş birliği yüksek olan bir anne çocuğuna çeşitli oyun seçenekleri sunarken, iş birliği düşük olan anne çoğunlukla çocuğuyla kendi seçtiği oyunu oynar. Annenin çocuğa sürekli emirler vermesi ve fiziksel kontrolde bulunması da iş birliğini azaltır. Dördüncü ve son boyut ise, ulaşılabilirliği karşı ihmalkârlık

boyutudur. Bu ise annenin fiziksel ve psikolojik olarak ne düzeyde ulaşılabilir olduğuyla ilişkilidir.

Özetle, anne duyarlılığı erken yıllarda çocuğun güvenli bağlanması ve dengeli duygusal gelişimi için önemli bir etkidir. Annenin çocuğunun ihtiyaçlarını doğru bir şekilde yorumlaması, hemen ve uygun bir şekilde karşılık vermesi (örn.; çocuk temas istediğinde onu kucağına alması), keşif davranışlarına (örn.; oyun oynama girişimleri) gerekmedikçe ve çocuktan talep gelmedikçe çok müdahale etmemesi, çocukla etkileşiminden keyif alması ve hem fiziksel hem de psikolojik olarak ulaşılabilir olması, duyarlı bir ebeveyn olduğunun göstergesidir.

Kaynakça

- Ainsworth, M. D. S. (1969). Maternal Sensitivity Scales. 30 Ocak 2017 tarihinde http://www.psychology.sunysb.edu/attachment/measures/content/ainsworth_scales.html adresinden erişildi.
- Ainsworth, M. D. S., Blehar, M. C., Waters, E. ve Wall, S. (1978). Patterns of attachment: A psychological study of the strange situation. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Bowlby, J. (1969/1982). Attachment and loss: Vol. 1. Attachment. NYC: Basic Books, I
- De Wolff, M. S. ve van IJzendoorn, M. R. (1997). Sensitivity and attachment: A meta-analysis on parental antecedents of infant attachment. Child Development, 68, 571-591.
- Metin Orta, I. ve Sümer, N. (2016). Anne duyarlılığı ve erken dönem bağlanma-temelli ebeveynlik destek ve müdahale programları. Türk Psikoloji Yazıları, 19, 54-73.

Babası tıp okumasını istiyordu, kendisi matematik, ama fizik okudu. Üç yılda üniversiteyi birinci sınıf onur derecesiyle bitirdi ve ardından Cambridge üniversitesinde kozmoloji alanında doktora yaptı. Stephen Hawking (1942-) evrenin temel yasaları üzerinde kuramsal araştırmalar yapıyor. Günümüzün en büyük kuantum astronomu kabul edilen Hawking, bütün bu kuramsal araştırma ve hesaplamaları (ALS hastalığından kaynaklı el, bacak ve ağız kas kontrolünü yitirmiş olması nedeniyle) zihinsel olarak ortaya koyduktan sonra teknolojik aygıtların ve yardımcılarının desteği ile bilim dünyasıyla paylaşmaktadır.

STEPHEN HAWKING VE EVRENİN GİZEMİ

20. yüzyılın ilk yarısında fizikte gerçekleştirilen en önemli iki buluş "Genel Görelilik Kuramı" ve "Kuantum Mekanik"tir. Albert Einstein tarafından geliştirilen genel görelilik kuramı evrenin nasıl oluştuğu hakkındadır. Bu kurama göre, evren, yaklaşık 15 milyar yıl önce "Büyük Patlama (Big Bang)" olarak adlandırılan bir patlamanın sonunda oluşmuştur. Bu varsayıma göre, başlangıçta çok yoğun bir top şeklinde olan maddeler yığınından, şiddetli bir patlama sonucunda gökadarlar (galaksiler), yıldızlar, gezegenler, uydular ve diğer gök cisimlerinden oluşan evren (kozmos da deniliyor) meydana gelmiştir.

Hawking öncelikle Einstein'ın mekan ve zaman kavramlarını içeren, genel görelilik kuramından hareketle, evrenin Büyük Patlama ile oluştuğunu ve Kara Delikler (Black Holes) ile sona erdiği savını ortaya attı. Bu değerlendirme, genel görelilik ile kuantum kuramının birleştirilmesini öngörmektedir. Böyle bir birleştirmeden, kara deliklerin tamamen kara olmadıkları, aksine ışınım yayınladıkları ve muhtemelen buharlaşıp yok oldukları sonucu çıkmaktadır. Bir diğer sonucu ise evrenin, sanal zamanda herhangi bir biçimde ucu ve sınırının bulunmadığıdır.

Bu kurama göre, evrenin büyüklüğü sabit kalmayıp hızla genişlemekte, galaksiler ve yıldızlar Dünya'dan uzaklaşmaktadır. Oysa o dönemde evrenin ebedi ve durağan olduğu herkesçe kabul ediliyordu. Yapılan gözlemler

(örneğin, Edwin Hubble'ın gözlemleri, 1929) evrende Samanyolu'nun çok ötesinde milyonlarca galaksinin var olduğunu ve bunların hepsinin büyük bir hızla dünyamızdan uzaklaştığını gösterdi. Bu son gelişmeler Einstein'ın geliştirdiği denklemlerin baştan beri doğru olduğunun kanıtı idi.

Burada akla gelen pek çok soru var. Örneğin, neden patlama olmuştu? Büyük Patlamadan önce neler vardı? Einstein'ın genel görelilik kuramı Büyük Patlamanın kaynağını ve yapısını açıklayamamaktadır. Ancak, Büyük Patlamadan önce neler olduğunu başarılı bir biçimde "öngören" bir kuram mevcuttur: "Sicim Kuramı" .

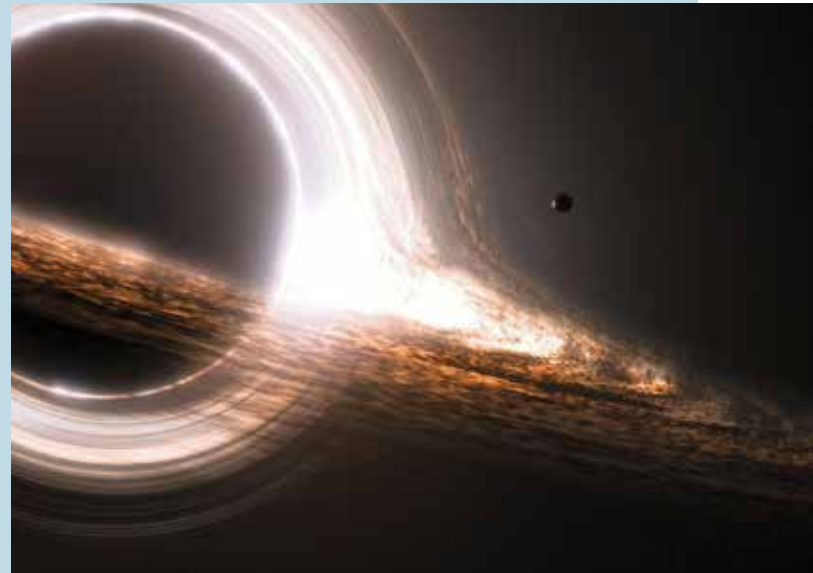

Kara Delik Nedir?

Diğer taraftan Büyük Patlamanın meydana geldiğine dayanarak gerçekleştirilen deneysel araştırmalar mevcuttur. Örneğin, Rus fizikçi George Gamov Büyük Patlamadan kalan orijinal radyasyonun, aradan geçen milyarlarca yıla rağmen çok zayıflamış olsa da, hala evrende dolaşarak olması gerektiği iddiasını ortaya atmıştır. Bu iddia daha sonra Bell Telefon Laboratuvarlarında (ABD) geliştirilen deney teknikleri ile doğrulanmış ve Büyük Patlamadan kalan ve evrenin her tarafında eşit dozda bulunan kozmik mikrodalga radyasyon ölçülebilmektedir. Büyük Patlamanın şaşırtıcı doğrulaması olan bu deneyleri başarıyla gerçekleştiren fizikçiler (Arno Penzias ve Robert Woodrow Wilson) 1978 yılı Nobel fizik ödülüne layık görülmüşlerdir. Dünyanın en büyük parçacık fiziği laboratuvarı olan Avrupa Nükleer Fizik Laboratuvarı CERN'de gerçekleştirilen araştırmalardan biri de Büyük Patlama ile ilgilidir.

Bir yıldız yakıt olarak hidrojen tüketir ve atık olarak da helyum üretir. Böylelikle Güneş ve diğer yıldızlar, depolanmış olağandışı büyük bir enerjiyi salan atomik bir fırın gibi davranır. Salınan büyük enerjiyi oluşturan kuvveti, kütle çekimi kuvveti dengeler. Yıldızın yakıtı zamanla (milyarlarca yıl sonra) azaldığında yer çekimi egemen olur ve yıldız ölür. Buna nötron yıldızı da denir. Çünkü, çekim kuvveti o kadar fazladır ki atomları ezerek sadece nötronlardan oluşmuş bir küre kalır. Kütle çekimi kuvveti sıkıştırmaya devam ettikçe nötron yıldızı küçülerek "kara delik" denilen bir nokta haline gelebilir. Günümüzde bu konuları araştıran bilim insanların başında, Einstein'ın halefi kabul edilen, Stephen Hawking gelmektedir. Hawking'in çok sayıdaki makaleleri; Uzak Zaman'ın Büyük Ölçek Yapısı, Genel Görelilik, Yerçekiminin 300 Yıllık Öyküsü gibi konular üzerinedir. Ayrıca, kitapları arasında; Zamanın Kısa Öyküsü, Kara Delikler ve Bebek Evrenler, Ceviz Kabuğundaki Evren ile Büyük Tasarım ve Benim Kısa Öyküm en popüler olanlardır.

Uzay araştırmaları her geçen yıl hız ve yeni boyutlar kazanarak sürmektedir. Gelecekte Büyük Patlamanın oluşumunun fotoğraflarını çekmek, olayı daha yakından incelemek mümkün

olabilecektir. Son yıllarda geliştirilen çok güçlü teleskoplarla yeni yıldız sistemleri ve gezegenleri belirlenmektedir. Uzay araştırmalarının öncülüğünü yapan Amerika Ulusal Uzay Ajansı (NASA) Güneş sistemi dışında yaşanabilir gezegenler olup olmadığı hakkında doğrudan bilgi toplamak üzere ileri düzeyde duyarlı teleskoplar geliştirmiş ve gözlemler yapmaktadır. Çin bu yıl içinde dünyanın en büyük radyo teleskopunu hizmete almaya hazırlanıyor. FAST (the Five-hundred-meter Aperture Spherical Telescope) adındaki bu devasa teleskop, 500 metre çaplı, yani 30 futbol sahası büyüklüğünde olup, çok uzak gök cisimlerinden gelen zayıf sinyalleri, yaşam belirtilerini algılamayı planlamaktadır.

Evrenin oluşumu hakkında ileri sürülen öngörü ve kuramlara her gün yenileri eklenirken, bunları doğrulamak için, çok büyük maliyetlere karşın, deneysel araştırmalar yerde ve uzayda kararlılıkla sürdürülmektedir. Kısaca, evrenin oluşumunu daha iyi anlayabilmeyi amaçlayan arayışlar evrensel boyutta devam ediyor.

Ankara'da Sanatla Beslenmek İçin Nereye Gideriz?

CERMODERN

Özellikle yaz aylarını iş ve okul gibi nedenlerle Ankara'da geçirenler veya herhangi bir sebeple Ankara'ya yolu düşenler için güzel bir durak olduğunu düşündüğüm CerModern, sanatın birçok dalıyla beslenebileceğimiz bir alternatif olarak çıkıyor karşımıza.

Eski vagon tamirhaneleri ve cer atölyelerinin restorasyonu ile günümüze kazandırılan CerModern Sanatlar Merkezi, yılda üç kez kendi derledikleri sergilerle birlikte, ardı arkası kesilmeyen etkinlikleriyle Ankara'da sanatseverleri sevindirmeye devam ediyor.

2010 yılında Münevver Helün Fırat tarafından kurulan CerModern, 11.500m² bir alanda yer alan sürekli sergi galerileri, fotoğraf galerisi, müze mağazası, konferans ve çok amaçlı salon, misafir sanatçıları, kafe ve heykel park alanıyla sanat dolu keyifli bir ortam sağlıyor.

CerModern'in hizmet verdiği bir çok kolu var. Burada çeşitli sergi ve etkinliklere katılıp sanatla dolu bir gün geçirebileceğiniz gibi belli ücretler karşılığında eğitim de alabilirsiniz. Sinema Atölyeleri, Stüdyo Cer, Cer Çocuk, Cer Edebiyat, ve Türkiye'de bir

ilk olan Sanatçı İkamet Programı (CERSİP) ve daha fazlası ile geniş bir yelpazeye sahip. Merkez "Sanatçı İkamet Programı" ile ana bina içerisindeki üç adet atölyesini, sanatçıların kullanımına açıyor, 4 hafta ile 6 ay arasında değişen zaman aralıkları içinde tahsis edilen stüdyolarda ikamet eden sanatçılar, ziyaretçileri ile bir araya gelerek sanatsal üretimleri hakkındaki deneyim ve bilgilerini çevrelerine aktarma şansı elde ediyorlar.

Yaz aylarının başındaki gösterimin ilk haftası ayrı bir güzellik katan açık hava sineması da, bambaşka bir ortam, bambaşka bir deneyim haline geliyor. Festival filmlerine yer veren CerModern, izleyiciler için rahat ve sıcak bir ortam yaratmak için özellikle hassasiyet gösteriyor. Yaz aylarının başındaki, gösterimlerin ilk haftası ücretsiz olarak bu etkinliğe katılmak mümkün. Daha sonrasında ise bilet alarak açık hava sinemasıyla yaz akşamlarınıza farklı bir eğlence katabilirsiniz.

Sergi ve diğer görsel etkinlerin yanı sıra, kulaklarımızı şenlendirecek etkinlikler de yer alıyor.

CerModern, Ankara'nın sanatsal ve kültürel etkileşim eksikliğini gidermeyi hedefliyor.

ANKARA'DA BU AY

1.Şub.17

Bilkent Konser Salonu

Begoa Ensemble - Quattro per Due, Bilkent Oda Müziği Günleri

2.Şub.17

Cermodern Sanat Merkezi

Tiyatro Antabus

3.Şub.17

6:45 KK Ankara

Pamela Konseri

3.Şub.17

Cermodern Sanat Merkezi

JazzExpose: Su İdil

8.Şub.17

If Performance Hall

Bülent Ortaçgil

18.Şub.17

Bilkent Konser Salonu

Ivo Pogorelich - Recital in Ankara

18.Şub.17

MEB Şura Salonu

Yüksel Dural Epic Piyano Resitali

19.Şub.17

CerModern Sanat Merkezi

Tiyatro: Ben Frida Kahlo 'otoportre'

19.Şub.17

CSO Konser Salonu

Ingolf Wunder - Ankara Piyano Festivali

22.Şub.17

Bilkent Konser Salonu

Bilkent Oda Müziği Festivali Bilkent Quintet Konseri

22.Şub.17

If Performance Hall

Yeni Türkü Konseri

25.Şub.17

Jolly Joker

Levent Yüksel Konseri

Dizi Savaşları

Reyting kaygısı hemen hemen tek eğlencesi TV olan toplumu derinden sarsmakta, yarattığı sanal hayatları yaşanan gerçekliğe dönüştürmekteydi. Her sezon yüzlerce dizi yayın hayatına başlıyor çok sürmeden "final" bölümüyle ekranlara veda ediyordu.

Reyting savaşlarının yaşanmadığı akıllı uslu televizyonculuğun olduğu dönemleri yaşamıştık. 70'li yıllar! Tek kanallı günlerdi ve mutluyduk.

TRT'yi izlerdik, önce siyah beyaz, sonra renkli. Bütün dünyanın renklendiği günlerdi. **Dallas**; bütün memleket ekranlara kitlenirdik. Kötüyü Ceyar, iyiyi Babi temsil ederdi, artık mahallede adını koyamadığımız kötüyü hepimiz tanır olduk. Mahallenin Ceyar'ını bulmuştuk, diğer yandan hepimiz Babi gibi dolaşır olduk. **Zengin ve Yoksul, Aşk Gemisi, Çarlinin Melekleri, Köle İsaura** ve diğerleri...

TV giderek kitleleri kendine bağlamaya, dizilerse toplumları kendisine benzetmeye başlamıştı. Amerika kökenli prodüksiyonlar küreselleşmenin dayattığı yeni yaşam kültürünü bizim gibi gelişme yolundaki toplumları dizi filmler yoluyla istediği gibi şekillendiriyordu.

TRT yerli yapımlarla Amerika kökenli dizi hegemonyasına direnmeye çalıştı. Bir dönem geleneksel değerleri ön plana çıkarmaya çalıştığı prodüksiyonlar TRT'nin yüz akı oldu. Türk Edebiyatının seçkin eserleri başarılı dizilere kaynak olmuştu. **Çalikuşu, Aşk-ı Memnu, Küçük Ağa**, devamında diğer başarılı yerli TV yapımları; **Bizimkiler, Süper Baba**...

Dizilerle yatıp dizilerle kalkar olmuştuk. Merakla bir diğer bölümü bekler, yeni bölümün saatini iple çekerdik.

12 Eylül 1980 darbesi sonrasında kurulan Turgut Özal hükümetleri uyguladıkları politikalarla televizyon yayıncılığında TRT tekelini kaldırıp özel TV kanallarının önünü açtılar. Türk toplumu bu hızlı değişime hazırlıksız yakalanmıştı. Çağ atlıyorduk! Her yıl birkaç kanal yayına giriyor ve giderek büyüyen reklam paydasından en büyük payı almaya çalışıyordu. Televizyon yöneticileri Türk halkının dizi filmlere ilgisini ve bağımlılığını keşfetmişti. Hiçbir denetimin olmadığı TV yayıncılığı alanında olabildiğince kalitesiz ve yetersiz yapımlar birbiriyle yarışmakta ve toplumu etkilemekteydi. Dizi karakterleri öldüğünde cenaze namazı kılınıyor, statlarda saygı duruşunda bulunuluyordu. Eskiden mahalleler "bizim" ken şimdi "mafya"nın olmuştu. Topluma iyiliği öğreten, komşuluk ilişkilerini yaşatan, geleneksel değerleri ön plana çıkartan dizi karakterlerinin yerini kirli işler ve ilişkiler peşinde koşan eli silahlı çakma mafya tipleri almıştı.

2000'li yıllar televizyon ve dizi yapımcılığının çağ atladığı(!) yıllar oldu. Artık yerli yapımlar dev bütçelerle yönetilen, reklam gelirlerinin milyon dolarlarla ifade edildiği yapımlardı.

Denetimin olmadığı TV piyasasında dizi yapımcıları sadece reyting kaygısıyla hareket etmekte, dizi senaryoları gazetelerin 3. sayfa haberlerine dönüşmekteydi.

Bazen birçok şeyden
umudunuzu kesmişken,
tutunacak bir dal ararken
bir şarkının, bir şiirin, bir filmin
içinizde külleneni
tekrar ateşleyeceğini görmek;
"vatanım sensin"
diyebilmek ve
umutla bakmak
aydınlık yarınlara...

Dizilerin başarısı son derece vasat aşk ilişkilerinin işlendiği, düzey kaygısının olmadığı rezidans hayatlarından oluşmaktaydı.

Reyting kaygısı hemen hemen tek eğlencesi TV olan toplumu derinden sarsmakta, yarattığı sanal hayatları yaşanan gerçekliğe dönüştürmekteydi. Her sezon yüzlerce dizi yayın hayatına başlıyor çok sürmeden "final" bölümüyle ekranlara veda ediyordu. Her şeye rağmen az da olsa iyi yönetmen, iyi senarist başarılı yapımlarda bir araya geliyor ve TV dizi hayatının yüz akı projelerine imza atıyordu. "Çemberimde Gül Oya" ve benzerlerinde olduğu gibi.

Türk toplumunun toplumsal gelişim ve değişimi üzerine olumlu-olumsuz birçok etkisinin olduğunu düşündüğümüz TV dizilerinin sosyoekonomik ve psikolojik tahlillerinin bugüne dek çok yetersiz kaldığının altını çizmek gerek. İyi senaryoların, başarılı prodüksiyonların gelişmekte olan ve özellikle küresel baskılar karşısında direnmekte zorlanan toplumlara yol göstereceği, kaybolmakta olan ya da unutmaya, silinmeye zorlanan değerlere sarılmak için önemli görevler üstleneceğini bilmek gerek.

"Yolun Açık Olsun Paşam"

Vatanım Sensin dizisi Selanik'te doğar. Dizi boyunca tek bir sıkıcı bilgi verilmeden Selanik'in kozmopolit yapısı, orada yaşayan insanların farklılıkları, limanı ve hatta sokak modası bile canlı diyaloglarla ve hareketli bir görüntüler ağıyla aktarılır. Sanki bir zaman makinası kullanılmıştır! Ansızın kendinizi Mustafa Kemal'in arkadaşlarıyla koşturduğu, okuldan döndüğü, âşık olduğu ve vatan endişesiyle acı çektiği sokaklarda bulursunuz.

Balkan Savaşlarını ve Milli Mücadele yıllarımızı konu alan dizinin ilk dakikalarından itibaren değinilen klasik konulardan hiçbiri "klasik sahnelerle" ifade edilmemiştir. Savaş sahneleriyle girişi yapılan bölümdeki görüntüler "savaş cinayettir" diyen; Çanakkale'deki ceset ve barut kokusunu almaya devam ettiği için savaştan sonra aylarca yemek yiyemeyen ve uyuyamayan, cephe

dışında herhangi bir yerde tek bir kan damlası gördüğünde baygınlık geçiren ve Anzak askerlerinin annelerine hitaben söylediği "Bu memleketin topraklarında kanlarını döken kahramanlar! Burada, dost bir vatanın toprağındasınız. Huzur

İtiraf etmeliyim tarih anlatımına soyunan dönem dizilerine karşı duyduğum önyargı yerinden kımıldayacak gibi değildi. Ama yine de kendimi zorlayıp dizinin ilk bölümünü açtım ve yüzüme eleştirel bir ifade takındım. İlk bölüm sonunda ise aklım düşüncelerle doldu ve yüzümdeki eleştirel ifadeyi tam olarak nerede bıraktığımı bile hatırlayamadım.

ve sükûn içinde uyuyunuz. Sizler, Mehmetçiklerle yan yana koyun koyunasınız. Uzak diyarlardan evlatlarını harbe gönderen analar! Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarınız bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve rahat uyuyacaklardır. Onlar bu topraklarda canlarını verdikten sonra, artık bizim evlatlarımız olmuşlardır" sözleriyle savaşın derin yaralarını

kin tutmayarak iyileştiren; tüm dünya tarafından en büyük askeri dehalardan biri kabul edilen barışsever Komutan Mustafa Kemal Atatürk'ün dilindeki savaş sahnelerine çok benziyordu.

Şehit olan askerler robot değillerdi. Kimi zaman klavye başında savaş naraları atılan ortamlardaki gibi güvende sayılmazlardı. En favori bilgisayar oyunlarında aniden ekrana sıçrayan kan bu sahnelerde gerçekti! Savaşın, ister kazanan isterse kaybeden taraf için olsun, epik bir şiirden veya kötü bir anıdan fazlası olduğu çok açıktı. Savaş kötüydü ve övünülecek bir tarafı yoktu. Gencecik yaşta canlarını veren askerler de insandı. Onlar sadece öldüler, savaş tarafından öldürüldüler. Vatanım Sensin daha ilk bölümünden itibaren bu acıyı yüzümüze çarpar ve bizi ekrana biraz daha yaklaştırmaya zorlar. Kahramanlık masallarına değil askerlerin de tıpkı bizler gibi insan olduğuna dikkati çeker.

Dizinin başkahramanı Binbaşı Cevdet savaşı övmez. Annesini, karısını, çocuklarını özlemeyi ve duygulandığı anlarda onlar için gözyaşı dökmeyi zayıflık saymaz. Cephe dönüşü karısını kucaklar ve onu dudaklarından öper.

Onu her şekilde özlediğini açıkça belli eder. Türk dönem dizileri açısından bu yeni bir şey sayılır. Ama insanlık için o kadar da şaşılabilecek bir şey değildir aslında: asker bir erkektir ve yolunu gözleyen karısı da kadındır. Her ikisinin de duygusal ve cinsel ihtiyaçları vardır. Dizide bunlara da yer verilir. Çocuklarına tek tek sarılan Cevdet aynı zamanda bir babadır. Annesiyle şakalaşan ve annesinin yaptığı en sevdiği börekten yiyen Cevdet bir oğuldur. Asker kimliği dışında da vardır, bireydir, değerlidir. Canının ve duygularının kıymeti vardır. Kendisinden türlü motivasyonla ölüme atılması değil akılcıca savunma yapması beklenir. Takdir edilecek şey onun hayatta kalması ve görevini başarıyla yerine getirmeye çalışmasıdır; göreceliği dizinin başından sonuna sorgulanan vatan için gözünü kırpmadan ölmesi değildir. Burada askerlik önemsizleştirilmez aksine daha insancıl ve aslında olması gerektiği gibi aktarılır. Bu bakış açısı bile diziyi kendi türünden ayrı bir yere taşımaya yeter.

Savaş ve milliyet konularındaki tüm konuşmalarda barışçıl mesajlar verilir. Örneğin kavga eden farklı milliyet

ve dindeki çocuklara “siz arkadaş değil misiniz çocukluğunuzdan beri, hadi barışın bakalım” denir. Cevdet Binbaşının karısı Azize, kocasının “onlar vatanlarını geri istiyorlar” sözlerine karşılık “bizden önce de onlar varmış ama onlardan önce de başkası varmış...kimsecikler yokken, Ademoğlu bile yokken kurdun, ağacın vatanyıdı buralar” şeklinde cevap vererek dünyanın tüm insanlığa ait olduğunu vurgular.

Dizinin olay örgüsü bizi öyle yerlere sürükler ki bir süre sonra Azize gibi düşündüğümüzü hayretle fark edebiliriz: sadece siyah ve beyaz yoktur. O, kavramları bize yeniden sorgulatır ve dizinin ilerleyen zamanlarında kendimizi Yunan tarafına geçmiş bir “vatan haini”ni anlamaya çalışırken bulabiliriz!

Dizinin dikkat çekici diğer bir tarafı tüm olumsuzluklara rağmen hayatın, aşkın, neşenin devam ediyor olmasıdır. Bu seçim diziyi boğucu bir atmosfere kapılmaktan kurtarır. Vatanım Sensin, konusu bunu yapmaya çok müsait olmasına rağmen izleyiciyi bunalıma sürüklemeyi. Rahatsız edici, gergin sahnelerle istemsizce ağlamaya sebep olmak yerine duygulandırır ve belki sessizce birkaç damla gözyaşı döktürür. Düşündürür.

Diziyi başka bir açıdan incelediğimizde sahnelerde ve diyaloglarda uzun tarih detayları verilmemesine rağmen tarihler ve mekânlar arasında bir devamlılık hissinin başarıyla sağlandığını görürüz. Tarihle çok içli dışlı olmayanların kafalarında dağınık halde bekleyen Mondros Ateşkesi, işgaller, genelgeler ve kongreler dönemi gibi konular bazen gösterilen bir belgeyle, bazen duvardaki bir resimle bazen de meselenin özünü anlatan akıldaki kalıcı birkaç basit cümleyle veya olayla birbirine

bağlanıverir. Kilit olaylar ise ekranın sağında kısa bir an verilen bir yer ve tarih adıyla ya da zaman içindeki geri dönüşlerle görsel olarak hafızaya kazınır. Parça parça hepimizin aklında olan bilgiler bu şekilde birleşir. Tarih bilgimiz olmasa bile bir şeyleri kaçırmıyorduk hissinde kapılmayız. Aksine meselenin ne olduğunu bir sonraki sahneden öğrenmek için hevesleniriz. Bu isteğimiz dizi süresinin uzunluğuna rağmen diri kalır. Söz konusu sahnelerde verilen bilginin tarafsızlığı ve netliği bizi yakalar ve sonuna kadar da bırakmaz. Zaman ve mekâna yabancılaşmayız. Bu bağlamda vermek istediğim örnek dizinin üçüncü bölümünden itibaren bir anda neredeyse herkes tarafından sosyal medyada konuşulmaya başlandığı 10 Kasım'a özel sahnesine ait:

Yunan subay, Cevat Albay'a aldığı bir istihbaratı aktarır: "16 Mayıs'ta İstanbul'dan ayrılan Bandırma

vapuru... Vapur Samsun'a yanaşmış. Yolculardan birisi istihbarat raporlarından birinde tehlikeli olarak mimlenmiş. Anadolu direnişinde önemli bir rol oynayabilir deniyor. Mustafa Kemal. Selanikli..."

Cevat Albay istihbarat belgesine eline alır ve sahnede Mustafa Kemal Paşa'nın fotoğrafları görünür. Cevat Bey'in yüzünde herhangi bir değişiklik olmaz ve Mustafa Kemal'in alt devrelerden önemsiz biri olduğuna ve Yunan tarafı için tehlikeli biri olsaydı kendisinin mutlaka onu tanıması gerektiğine askeri ikna eder. Yunan askeri dışarı çıkar ve Cevat Albay sevinçle elindeki fotoğrafa bakar heyecanla ve ağzından izleyicinin tüylerini diken diken eden şu sözler dökülür:

"Ey Mustafa, hiç değişmemişsin. Yolun açık olsun Paşam!"

İzleyicinin diziyeye olan ilgisini bir anda artıran bu sahneden

sonraki bölümlerde Milli Mücadele kahramanlarımız, gelişen olaylar daha hızlı bir tempoyla ve aynı başarılı üslupla anlatılmaya devam edilir. Vatanım Sensin'in en takdire değer taraflarından biri de bundan sonrasında ortaya çıkar: dizi, Atatürk'ü reyting uğruna kullanmaz. Olaylara odaklanır. Yeri geldikçe Atatürk ve silah arkadaşlarından bahseder. Sırf dikkat çektiği için bulduğu ilk sarı saçlı, mavi gözlü ve makyajla tuhaf bir yüz ifadesine büründürülmüş adamı Atatürk diye ekrana koymaz.

Netice itibarıyla bu durum dizinin devamlılığı ve izlediği çizgi açısından umut vericidir. Geçmişte de sıklıkla kullanılan temaları ve senaryoları farklı bir şekilde ele alması bakımından devrim yaratan Vatanım Sensin'in uzun ömürlü olmasını ve daha geniş izleyici kitlelerine ulaşmasını diliyorum.

TÜRKİYE'DE BİR İLKE
İMZA ATIYORUZ:

350 TON KAPASİTELİ YERLİ SONDAJ KULESİ

TÜBİTAK KAMAG 1007 kapsamında alınmış bir proje bu. PETROTEK, Konya'da Petrol Kulesi ve Jeotermal Kuyu Kulesi imal eden bir firma ve Borusan Endüstriyel Yüksek kapasiteli elektrik motorları ve jeneratörleri Türkiye'ye ithal eden firma, CAT markasının Türkiye distribütörü. Bu iki firmayla birlikte Atılım Üniversitesi bu proje açıldığında bir teklifle buraya başvurdu. Başvuran birçok şirket ve üniversite konsorsiyumları oldu. KAMAG'ın şöyle bir özelliği var: şirket ve üniversite beraber başvuruyor.

■ TÜBİTAK'ın desteklediği "Yerli Modüler 350 Ton Kapasiteli Sondaj Kulesi Tasarımı ve İmalatı" projesi, şimdiye kadar yürütülen en yüksek bütçeli ve geniş konsorsiyumlu dış destekli projemiz. Proje sonucunda ortaya çıkacak yerli petrol sondaj kulesi Türkiye için bir ilk olacak. Bu kapsamda projenin yürütücüsü olarak bize biraz projeye ilgili bilgi verebilir misiniz?

"Yerli Modüler 350 Ton Kapasiteli Sondaj Kulesi Tasarımı ve İmalatı" gerek projesi, TÜBİTAK KAMAG 1007 kapsamında alınmış bir proje. PETROTEK, Konya'da Petrol Kulesi ve Jeotermal Kuyu Kulesi imal ediyor ve aynı zamanda CAT markasının Türkiye distribütörü olan Borusan, endüstriyel yüksek kapasiteli elektrik motorları ve jeneratörleri Türkiye'ye ithal ediyor. Bu iki firmayla birlikte Atılım Üniversitesi, bu proje açıldığında bir teklifle başvurdu. Başvuran birçok şirket ve üniversite konsorsiyumları oldu. KAMAG'ın şöyle bir özelliği var: Şirket ve üniversite beraber başvuruyor. Yani; bir yüklenici şirket var - ki burada yüklenici şirket Petrotek - bir de işin akademik tarafını devralan taraf (üniversite) var. KAMAG'ın açılımı, "Kamu Araştırmaları Destek Grubu." Bu süreç de şöyle geliyor; bir kamu kurumu TÜBİTAK'a başvuruyor ve diyor ki Benim böyle bir Ar-Ge ürününe ihtiyacım var. Kamu kuruluşu tarafından bu konuda teklifler alınıyor ve proje planlanıyor. Bu örnekte başvuran kurum TPAO (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı) oldu. TPAO, TÜBİTAK'a diyor ki; " Biz Türkiye'de de birçok yerde petrol kulesi dikiyoruz, ama belli özellikteki kuleleri

yalnızca yurtdışından satın alabiliyoruz; çünkü Türkiye'de imal edilmiyor. İstedğimiz özellikteki petrol kulesinin Türkiye'de Türkiye'nin kendi imkanlarıyla yapılması mümkün mü?"

■ TPAO'nun söz konusu petrol kulesinde olmasını istediği bu özellikler nedir?

Petrol kulelerinin amacı, sondaj yapıp o bölgede petrol var mı yok mu tespit etmek. Bu petrol kuleleri, değişik kapasitelerde oluyor, kapasitesi ise ne kadar derine indiğini belirleyen bir şey. Bu kulelerin bazıları yerleşik - yani kuleyi oraya koyuyorsunuz, deliyorsunuz ve bir daha bir yerde kullanamıyorsunuz; ki artık bu tip kuleler tercih edilmiyor- buna karşılık modüler dediğimiz, bir yerde deliği oluşturduktan sonra toparlanıp başka bir yere giderek tekrar bir petrol arama/sondaj yapabilecek kuleler tercih ediliyor artık. Kapasite ve modüler olması anlamında TPAO'nun isteği de , Türkiye'de 3,5 km ile 5 km derinliğe kadar sondaj yapabilen bir kule imal edilmesi.

■ Yani “Yerli Modüler 350 Ton Kapasiteli Sondaj Kulesi Tasarımı ve İmalatı” projesi ile Türkiye’de bir ilk gerçekleştiriyor...

Jeotermal Sondaj yapılan kuleler var, bunların yerlileri de yabancıları da var. Nitekim PETROTEK, petrol kulesi ve jeotermal sondaj kuleleri imal eden bir firma olarak bu kuleleri kendi imal ediyor zaten. Ama bu şunun gibi: bir araba imal edersiniz ama bu arabanın x hızda gidenini imal etmek ayrı bir şeydir. Bizim projemizin sonucunda ortaya çıkacak sondaj kulesi çok nitelikli; çünkü 3,5 km - 5 km derinliğe sahip bir kuyu, sondaj anlamında oldukça gelişmiş bir kuyudur. Bu bir kapasite belirtisi; Çünkü siz bir deliği açmaya başladığınızda, o deliği açtığınız ekipmanı aşağı doğru indirmek zorundasınız. İndirdikçe arkadan ona eklemeler yapıyorsunuz ve ekleme yaptıkça ağırlık artıyor. Delik uzunluğu kadar bir çelik boru düşünün, aşağı doğru indiriyorsunuz. İşte o çelik boru nereden baksanız belli bir süre sonra 100-150 ton oluyor ve uçtaki deliciyi kırmaya başlıyor. O yüzden bir vinçle bunu yukarıdan tutuyorsunuz. İşte bu, kapasiteyi belirliyor; projemizin isminde geçen “350 ton kapasiteli” ifadesinin anlamı da bu. Diğer bir anlatımla, kulenin kapasitesi, yukarıdan ne kadar yük tutacağına bağlı olarak değişiyor. Mesela siz 100 ton tutabiliyorsanız, aşağıya indirebileceğiniz boru ağırlığı 100 tondur. 350 ton demek, daha derine inebileceğiniz bir kule demek, ki bu da otomatikman 350 tonluk yükü taşıyacak bir yapıyı tasarlamamız anlamına geliyor. Tabi bunun bir de şu tarafı var; aşağı bunu kontrollü olarak indirmek durumunda olduğunuz için motorları ve delme hızınızı kontrol etmelisiniz. Dolayısıyla işin içinde aslında ilk bakışta sadece inşaat mühendisliği veya imalat mühendisliği gibi görünen yapı, elektrik-elektronik, mekatronik, yazılım gibi birçok branşı kapsayan interdisipliner bir yapı alıyor. Zaten bu projede de, akademi tarafının en ilgisini çeken bu birlikte çalışma durumu oldu.

■ Üniversitemiz bünyesindeki birbirinden farklı birçok branşı içine dahil eden bir proje diyebilir miyiz buna?

Üniversitemizde Mühendislik Fakültesi 13 mühendislik bölümünden oluşuyor. Bu projede yer alan bölüm ve araştırmacılarımız şu şekilde: Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümünde Yrd. Doç. Dr. Kazım Tur, Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümünden Yrd. Doç. Dr. Mehmet Efe Özbek, İnşaat Mühendisliği Bölümünden Yrd. Doç. Dr. Cenan Mertol ve Yrd. Doç. Dr. Saeid Kazemzadeh Azad, Mekatronik Mühendisliği Bölümünden Yrd. Doç. Dr. Kutluk Bilge Arıkan, İmalat Mühendisliği Bölümünden de ben varım.

Aslına bakarsanız 13 bölümün altısı (Bilgisayar ve Bilişim Mühendisliği Bölümleriyle 8) bu projede doğrudan yer alıyorlar. Yürütmeye başladığımız çalışma, neredeyse bütün mühendislik branşlarını kapsamış durumda.

■ **Petrol, ekonomik anlamda Türkiye’de çokça tartışılan bir konu. Projenin bütçesinin bu denli yüksek olması da sektörel bir durum mu?**

Petrol kulesi dediğimizde – ki sondaj kulesi demek daha doğru olur aslında; çünkü o derinliğe inmenin amacı aslında petrol bulmak, daha yukarılarda jeotermal enerji veya başka kaynaklar için sondaj yapılabilir; ancak 3,5 km derinliğe iniyorsanız aradığınız şey petroldür - Türkiye’de de devamlı şu tartışmalar karşımıza çıkıyor: “Kuyu açıyoruz petrol çıkıyor mu çıkmıyor mu?”, “Hemen aşağımızda petrol var bizde neden çıkmıyor?”. Tabi bu konunun pek çok tartışılır yanı olabilir; ama önemli olan detay şu: böyle bir petrol kulesini satın almak istediğinizde, satın alma rakamları çok yüksek. Bu proje, toplam bütçe olarak 20 Milyon Türk Lirası civarında bir bütçeye sahip, üniversitemize gelecek olan bütçesi ise 2 Milyon Türk Lirası. Diğer 18 Milyon Türk Lirası aslında bu kulenin imalatına harcanacak. Baktığınız zaman, sadece imalatı bile çok yüksek bedellerle yapılabilen bir kule. Tabi burada prototip olduğu için maliyetler de yüksek. Bu belli bir oranda kullanıma girdiği zaman maliyetler düşer; ama ilk maliyet açısından baktığınızda rakamlar oldukça yüksek. Bir de bunların günlük olarak bakınca bile 50.000 dolardan başlayan fiyatlarla, çok yüksek bedellerle kiralanabilme durumları var.

■ **Böyle büyük rakamların konuşulduğu bir imalat projesinde, küçük bir hata yapmak bile geri dönüşü olmayan sonuçlara yol açıyordur haliyle...**

Sondaj kuyuları çok uzmanlık gerektiren şeyler. En önemli özelliği de, delmeye başladığınızda delmenin durmaması lazım. Çünkü delmeye başladığınızda yaptığınız herhangi bir hareket, oradaki dizi dediğimiz borunun veya uçtaki kesicinin bir şekilde hasar görmesine sebep oluyor. Bu hasar sonucunda da bir kırılma olduğunda, kesiciyi geri çektiğinizde tekrar o delikten aşağıya inme şansınız olmuyor, komple taşıyıp başka bir lokasyona götürmeniz gerekiyor. Öyle bir sistem yapmanız gerekiyor ki, 500 metreye inildiğinde, şurada bir hata varmış motor durdu veya yazılımın şurasını yanlış yapmışız değiştirelim deme durumunuz asla olmamalı. Sistem aşağıya kadar hiç takılmadan işini tamamlayabilmeli; çünkü bir yanlışlık olup da kule delmeyi durdurduğunuz anda kuyuyu ve onca emeği kaybediyorsunuz. Bu işlemi yapan personelin yetkinliği çok önemli- ki yıllardır bu işi yapan bir ortaklık olan TPAO’da bu denli yetkin personel mevcut elbette- ama onlara destek olacak kulenin de aynı yapıda, yani hatasız olması lazım.

■ **Peki ne zaman başladı bu proje? Şu an ne aşamadasınız, bundan sonraki süreçte geçeceğiniz aşamalar ve özellikle dikkat etmeniz gereken noktalar nedir?**

15 Haziran 2016’da başladı, yalnız tabi araya 15 Temmuz süreci girdi ve bu süreç içinde biraz duraklama oldu; ama şu an tekrar tam potansiyel çalışmaya başladık. Hem PETROTEK hem BORUSAN’la birlikte toplantılarımızı, çalışmalarımızı yapıyoruz. Şu an ön tasarımları tamamladık. Bizim bu imalata ilişkin tamamlamamız gereken birçok nokta var. Birincisi; belirli bir Ar-Ge çalışmasıyla şu an var olan petrol kuyularından ve bunun muadillerinden %10 daha hafif bir petrol kuyusu bizden bekleniyor. Bu petrol kuyusunun, belirli bazı ekipmanları dışında tamamının bizim tarafımızdan tasarlanması ve üretilmesi isteniyor. Bu petrol kulesinde kullanılacak yazılımın bizim tarafımızdan yapılması gerekiyor, tabi ki buna kulenin kontrol yazılımı da dahil. Bir de patent mevzu var: Dünyada petrol kulelerine baktığımız zaman 1800’lü yıllardan beri Amerika’da, Avrupa’da, Afrika’da, Rusya’da, hatta şimdi artık deniz üstünde platformlarda birçok petrol kuyusu, birçok da şirket var dünyada petrol kulesi yapan. Bu şirketlerin hiçbiri bilgilerini paylaşmak istemiyorlar. Bu konuda alınmış birçok patent var ve patentleri de lisanslamıyorlar; kimseye de bu hakkı vermiyorlar. Dolayısıyla tüm bunlarla birlikte sisteme baktığınız zaman, herhangi bir patenti ihlal etmememiz de gerekiyor, yani var olan her şeyi bilerek hareket etmemiz gerekiyor. Ve de tüm bunları 30 ay içinde yapmamız gerekiyor.

■ **Süre konusunda bir opsiyon var mı?**

Yok. Net 30 ay içinde bitmesi gerekiyor; çünkü TPAO 3 kule alacağını taahhüt etmiş durumda. Yani 3 kuleyi biz bu projeyi başarılı bitirdiğimiz takdirde satın alacak. Bu öngörü olduğu için TPAO tarafı 30 ayın sonunda 1 adet kuleyi test edecek şekilde almayı istiyor.

Projede Yer Alan Hocalarımız

Yrd. Doç. Dr. Besim Baranoğlu
İmalat müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. Cenani Mertol
İnşaat Müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. Saeid Kazemzadeh Azad
İnşaat Müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. Mehmet Efe Özbeke
Elektrik-Elektronik
Müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. Erhan Gökçay
Yazılım Müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. Kazım Tur
Metalurji ve Malzeme
Müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. Kutluk Bilge Arıkan
Mekatronik Müh. Böl.

Yrd. Doç. Dr. İsmail Durgut
ODTÜ Petrol ve Doğalgaz
Müh. Böl.

Prof. Dr. Rıza Gürbüz
ODTÜ Metalurji ve
Malzeme Müh. Böl.

■ **Peki hangi bölgede kullanmayı düşündüklerine dair bir bilgiyi paylaşıyorlar mı?**

Açıkcası hayır, biz gezi olarak Adıyaman tarafına gittik ve orada incelemelerde bulunduk sistemi tanımak ve işlerin nasıl yapıldığını öğrenmek için. Çünkü bizde bir petrol bölümü yok, biz petrol mühendisliği ile ilgili desteği, ODTÜ'de Petrol Mühendisliğinde Yrd. Doç. Dr. İsmail Durgut Hocadan alıyoruz. Kendisi sağolsun çok yardımcı oluyor, ama işi de bilmediğimiz için gidip sondaj nedir, nasıl yapılır öğrenmemiz gerekti. PETROTEK'in tesisine gittik sondaj kulesi nedir, komponentleri nedir hepsini tek tek inceledik. TPAO'nun bunu hangi bölgede yapacağı kendi stratejik kararları, bu konuda bizimle bir bilgi paylaşmadılar.

■ **Bu denli yüksek kapasitede bir kule imalatına olanak sağlayan bu proje, Türkiye adına gelecekteki diğer ilgili projeler için de öncü olacaktır diyebilir miyiz?**

PETROTEK ve BORUSAN tarafından baktığımızda şöyle bir şey var; bu projede TPAO'ya 3 tane kule ürettikten sonra bu kapasitenin kazanılması önemli. Çünkü siz bir kez bir kuleyi tasarlayıp imal ettiğinizde ve bunu TPAO'ya satmayı başardığınızda, rüştünüzü ispat etmiş oluyorsunuz. Bu anlamda Orta Doğu'ya, Rusya'ya veya bu tür kuleler satın almak isteyen başka yerlere doğrudan bir referansla açılmış oluyorsunuz. O yüzden, sadece TPAO olarak da bakmamak lazım. Bu projenin başlangıç noktası TPAO'dur, inşallah devamı da olacaktır; ancak yakın bölge ülkeler içinde baktığınız zaman Türkiye bu kapasitede üretim yapabilen tek üretici olacak.

■ **Bu projeye üniversite bazında sadece Atılım Üniversitesi mi dahil?**

Evet, sadece Atılım Üniversitesi; ancak ODTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliğinden Yrd. Doç. Dr. İsmail Durgut da var, bir de yine ODTÜ'den Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. Rıza Gürbüz Hocamız var. Onun dışında tamamen bizim üniversitemizin öğretim üyeleri dahil.

■ **Biraz da bu projenin akademik anlamda katma değerinden bahsedebilir misiniz?**

Bizim her hocamızda yaklaşık birer bursiyer öğrencimiz var. Bursiyer öğrenci; yüksek lisans ya da doktora yapan ve TÜBİTAK'tan aldıkları burs ile çalışan öğrenciler anlamına geliyor. Bu öğrencilerden 5 tanesi şu anda üniversitemizde yüksek lisans ya da doktora yapıyorlar. Bu anlamda akademik olarak düşününce, bu öğrencilerin her birinden birer yüksek lisans ya da doktora tezi çıkacak. 30 ay içinde yaklaşık 8 tez demektir bu. Oldukça büyük bir akademik katma değer... Ayrıca iki tane de lisans bursiyerimiz var, çünkü lisans öğrencilerinin araştırmaya girmesi için TÜBİTAK, üniversitemizde de mevcut olan lisans araştırma projelerine benzer bir şekilde lisans bursiyerlerini de desteklemeye başladı. Bu anlamda, onları da bir nevi yüksek lisansa hazırlıyoruz. Muhtemelen mezun olduklarında onlar da bu projede ya da belki başka projelerde yer alacaklar. Aynı şekilde firma olarak baktığınızda PETROTEK bu alanda yaptığı bu Ar-Ge projesiyle birlikte bu kanala yakın başka Ar-Ge projelerini de sunma noktasına geldi. Dolayısıyla Ar-Ge ve üniversitenin akademik olarak çok büyük kazanımları olduğuna inanıyorum. En basit tanımıyla 30 ay içinde 8 tez, hence oldukça yüksek bir rakam olacak.

■ Akademik dünyadan biraz uzaklaşıp büyük resme baktığımızda, bu projenin sosyal, ekonomik ve toplumsal sonuçları ne olabilir?

Petrol 1970'lerden beri hep 20 yıl sonra bitecek denilen bir kaynak. 1970'lerde de 20 yıl sonra bitecek deniyordu, şimdi de aynı şey deniyor. Ama daha yeni kaynaklar bulunmasıyla beraber bu söylem bir 20 yıl daha attı. Görünen o ki, dünyada oldukça fazla petrol var ve aradıkça da yenileri çıkıyor. Otomatikman petrolü aramak için kullanılan petrol kulesine de- yani petrolü çıkartmak için demeyelim çünkü petrol çıkartmak için ayrı bir ekipman söz konusu, sondaj ise yeraltı kaynaklarını aramak için kullanılan bir ekipman- ihtiyaç azalmayacak, hatta belki daha da artacak. Her ne kadar petrolü hayatımızdan çıkarmak için değişik şeyler yapmaya çalışsak da, bunu yapamıyoruz. Çünkü ilginçtir ki, çiğnediğimiz sakız bile petrokimya ürünlerinden üretiliyor. Yani şu an kimya sektörüne baktığımızda, petrokimya bunun çok büyük bir kısmını kaplıyor. Petrol sadece arabalarda benzin olarak kullandığımız bir şey değil, büyük kar oradan geliyor ve diğer tarafı hep yan ürünler ancak onlara ihtiyaç bitmiyor. İhtiyaç bitmediği için arama da bitmeyecek. Bu nedenle stratejik ya da sosyal açıdan baktığınızda bu kulelerin başarılı olması halinde, o bölgenin kalkınmasından tutun, bu kulelerin ihracının getireceği ekonomik yararlar kadar büyük faydalar sağlanacak. Bu kuleler sadece bir elektrik direği işlevinde kuleler değil; nitelikli ve üzerinde büyük bir katma değer olan sistemler. Dolayısıyla yüksek karlarla ihraç edilen ürünler ve dünyada kule üreten pek çok ülke ve firma olmasına rağmen, bu kapasitede petrol kulesi üretimi pek yok. Dolayısıyla, bu kapasitede bir üretimi yaptığınız takdirde, bu ürünün ihraç kapasitesi oldukça yüksek bir potansiyel oluşturacaktır. Türkiye açısından bakınca da, şimdiye kadar hep dışarıdan aldığımız bir ürünü kendi üretimimizle kendimizin yapabilmesi bizi büyük bir adım ileri götürüyor.

■ Tüm bu konuştuklarımıza sizin ayrıca eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Baktığınız zaman- ki ben hep projenin akademik tarafından bakabiliyorum- çok eğlenceli bir proje; çünkü mutlaka birbirinizle iletişim içinde olmanız gereken ve pek çok branşı içeren bir sistem. Tam anlamıyla bir mühendislik sistemi ve bir mühendislik problemi. Yani herhangi bir branşa bağlanıp kalmış bir sistem değil. O yüzden Atılım Üniversitesi olarak burada en büyük şansımız, birbiriye çok iyi iletişim içinde olan bir ekip olmamız, mühendislik fakültesinde birbiriyle çok iyi anlaşılan insanlardan oluşmamız. Nitekim, bu projeyi de bu sayede alabildik. TÜBİTAK tarafında en etkili olan şeylerden biri, bizim beraber sunduğumuz bu projede, her şeyi çok net bir şekilde birbirimizle iletişim içinde ortaya koymuş olmamız. Bu nedenle yürütmesi de çok keyifli olan bu projede, Atılım Üniversitesindeki arkadaşlarımızla çok uyumlu bir şekilde ilerliyoruz.

Son olarak, özel bir minnettarlığımı burada sizin vasitanızla iletmek isterim. Üniversitemizin Argeda-tto 'ne çok özel bir teşekkür borçluyum. Özellikle TTO yöneticimiz Dr. Alper Ünler, başından itibaren bu projeyi alacağımıza inancıyla hem kendisini hem de ekibini bu projenin her aşamasında oldukça etkili bir şekilde tüm süreçlere dahil etti. Onun ve ekibinin inancı ve adanmışlığı, bu projede bizi daha da motive eden bir sürücü güç oldu. Projenin alınmasında ve sonrasında da yürütülmesinde onların payı büyüktür.

İş-Özel Yaşam Arasındaki Denge: Hobiler

A. Aziz Şeren

Atılım Üniversitesi Genel Sekreteri

Bana göre hobiler, kişinin motivasyonunu ve yaşam seviyesini artırır, enerji yükler. Dünyaya, çalışma hayatına ve çevreye olumlu bakmayı sağlar. Kişinin sosyal ve kültürel yönünü geliştirir. İnsan ilişkilerini üst düzeye çıkarır. Kısacası kişiyi mutlu eder. Yaşamında mutlu olan insan, işinde de mutlu olur. İşini zevkle isteyerek, benimseyerek yapar ve olaylara genellikle olumlu bakar.

■ **Hocam, üniversitemizin en eski mensuplarından birisiniz. Sizi tanımayan çok az kişi vardır, yine de kendinizi kısaca tanıtır mısınız?**

01.11.1949 yılında Mardin'de doğdum. Orta öğretimi Mardin'de bitirdim. Ankara Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesinden mezun oldum. 1969-1978 yılları arasında Milli Eğitim Bakanlığı Açık Yükseköğretim Dairesinde eğitim teknoloğu, editör, müdür yardımcısı ve müdürlük görevlerinde bulundum. Türkiye'de uzaktan eğitimin ilk uygulayıcılarındanım. Bu süre içerisinde uzaktan eğitim ile ilgili olarak yazılan 'Ders Mektubu Yazma Teknikleri' ile eğitim enstitüleri için Türkçe kitaplarının yazarlarından biriyim. 1978-1981 yılları arasında Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinde, 1981-1997 yılları arasında Gazi Üniversitesinde Fakülte Sekreterliği görevinde bulundum. 1997 yılında Gazi Üniversitesinden emekli olduktan sonra Atılım Üniversitesi Genel Sekreterlik görevine başladım. Genel Sekreterlik, tüm üniversitelerde iş yükü yoğun olan bir görevdir. Üniversitenin genelini izlemek ve mevzuatın doğru uygulanmasını sağlamak ilk görevler arasındadır.

■ **Müziğe ilginiz nasıl başladı, ailenizde sizin dışınızda sanat müziğine ilgisi olanlar var mı? Ne zamandan beri sanat müziği ile ilgili çalışmalarda yer alıyorsunuz? Çalışmalarınızı nerede yürütüyorsunuz?**

Türk sanat müziğine ilgim kişisel hobi düzeyindedir. Çocukluğumdan beri müziği severim. Müziğin her türlüşünü dinlerim ve dinlemekten zevk duyarım. Yorgunluğumu çoğu zaman müzik dinleyerek gideririm.

Türk sanat müziği çalışmalarına hobi olarak ilk defa 1998 yılında Atılım Üniversitesinde başladım. O zaman aynı yerleşkede eğitim faaliyetlerini sürdüren Atılım Koleji öğretmenleri ile üniversite personelinin oluşturduğu Türk sanat müziği korosunda korist ve solist olarak çalışmalara katıldım. Koro şefimiz TRT Ankara Radyosu sanatçılarından Sayın Kadri Şarman idi. Kadri Bey ile çok güzel, çok zevkli çalışmalar yaptık. İstekle ve arzu ile yaptığım ender etkinliklerden biridir. Koro günü ve çalışmalarını özlemle bekliyordum. Bu çalışmalarımız 2002 yılında kadar sürdü.

Bu arada üniversitelerde eğitim-öğretim faaliyetleri kadar sosyal faaliyetlerin de değerli ve gerekli olduğuna inanan biriyim. O tarihlerde öğrencilerden de Türk sanat ve Türk halk müziği korolarının oluşturulması için çok çaba harcadım. Belirli dönemlerde bu hususta başarılı olduk. Bunun yanında Türk halk oyunları ekiplerinin oluşturulmasında da çabalarım oldu. 1998-2002 yılları arasında iki folklor ekibi oluşturuldu. Bu ekipler sayesinde uluslararası folklor şenlikleri düzenlendi. Şenliklere yurtdışından (Macaristan, Letonya, Belarus,.....) üniversiteler davet edildi.

2011 yılından beri MAREV Türk Halk Müziği Korosunda korist ve solist olarak çalışmalara katılıyorum. Türk sanat müziği kadar Türk halk müziğini de seviyor ve zevkle icra etmeye çalışıyorum. Bu koroda da çok değerli üstatlarımızdan Kültür Bakanlığı sanatçılarından Sayın Salih Turan, Sayın Arif Çelik ve Ankara Radyosu sanatçılarından Sayın Mehmet Üçer'den ders aldım. MAREV Halk Müziği Korosu çok özellikli olan bir korodur. Kardeşliği ve bütünlüğü, tüm farklılıkların sevgi ile bir arada olabileceğini, hoşgörüyü simgeleyen bir korodur. Diller ve dinler korosudur. Koroda Türkçe, Arapça, Kürtçe, Süryanice ve Ermenice eserler icra edilmektedir. Bu korodaki çalışmalarım hala devam etmektedir. Aynı zamanda etkinliğin sanat kurulu üyesiyim.

■ **Hobilerin kişisel yaşam ve iş yaşamına yönelik katkılarını nasıl değerlendirirsiniz?**

Bana göre hobiler, kişinin motivasyonunu ve yaşam seviyesini artırır, enerji yükler. Dünyaya, çalışma hayatına ve çevreye olumlu bakmayı sağlar. Kişinin sosyal ve kültürel yönünü geliştirir. İnsan ilişkilerini üst düzeye çıkarır. Kısacası kişiyi mutlu eder. Yaşamında mutlu olan insan, işinde de mutlu olur. İşini zevkle isteyerek, benimseyerek yapar ve olaylara, genellikle, olumlu bakar. Hobilerin ve sosyal etkinliklerin bir kurumda çalışanlar arasında kaynaşmayı, yakın ilişkiyi, dayanışmayı, sevgiyi ve dolayısı ile kurumsal aidiyeti artırdığını düşünüyorum. Hatta iş stresini azalttığını söyleyebilirim.

Öğr. Gör. Dr. Günseli Gümüşel
Atılım Üniversitesi Sosyal Bilimler
Ortak Dersler Bölümü

“ÇOCUK!”

Selanik'te Erbain soğukları başlamıştı. Kışın en sert ve rüzgârlı günlerinden biriydi. Tüm aile ve akrabalar beşikte kundağının içinde ağlamadan etrafına dikkatlice bakan oğlan çocuğunun etrafında toplanmıştı. Ali Rıza Efendi ve Zübeyde Hanım'ın Fatma, Ömer ve Ahmet isimli üç çocuğundan sonra dünyaya gelen bu dördüncü bebeğe isim verme yarışı hararetle devam ediyordu.

Birçok isim öneriliyordu ama baba Ali Rıza hiçbirini beğenmiyordu. Çünkü kalbinden başka şeyler geçmekteydi. Beşikteki oğluna bakarken kardeşi Mustafa gözlerinin önündeydi. Ali Rıza Efendi küçükken kardeşi Mustafa'nın salıncağını sallarken onu düşürüp ölümüne neden olmuştu ve içi hala bu acıyla burkuluyordu. Herkesi susturdu, kardeşinin hatırasını yaşatmak istiyordu. Belki içinin yangını bir nebze olsun sönerdi: “Oğlumun adı Mustafa olacak” dedi ve o gün aldığı kılıcı yatağının başına koydu. Kulağına üç kez “Mustafa” adı okundu ve mutluluktan gözleri ışıldayan anne evdeki Kur'anı Kerim'in yapraklarından birine oğlunun doğum tarihini not düşti: 23 Kanunuevvel 1296 yani 4 Ocak 1881 Salı günü.

Görüldüğü gibi Yörük Kızıl Hafız Ahmet'in torunu Mustafa, adını Türk geleneklerine uygun almış; bu tören milli ve manevi motiflerle süslenmişti. Babası, Mustafa'yı doğduğu gün asker yapmayı seçmişti. Oğul Mustafa da aradan geçen uzun yıllardan sonra o günü anarken “ben asker olarak doğdum, asker olarak öleceğim!” diyecekti gururla...

Yatağının başucuna konulan kılıçtan mıdır bilinmez Mustafa henüz birkaç aylıkken ilk macerasını yaşar. Aile içinde anlatıldığına göre, Mustafa kundakta bir bebekken eve girip iç kapıları zorlayan hırsızlarla girişilen mücadele sırasında yerinden çıkan kapı onun üzerine düşmüştür. Bu kaza sırasında ciddi bir yara alıp almadığı belli değildir.

Aslında Atatürk'ün çocukluğuyla ilgili konuların üzerinde fazla durulduğu söylenemez, ancak geçtiğimiz haftalarda sosyal medyada yayılan bir fotoğraf bu konuda ilgi uyandırmıştır. Fotoğrafta Mustafa Kemal olduğu iddia edilen 2 yaşlarında bir çocuk vardır. Kaynak olarak ise Türkçe harflerle “Mehmet Zeytinli” adını görürüz.

Bu güzel gözlü, ince dudaklı bebek gerçekten bizim Mustafa olabilir mi?

Genelkurmay ya da Türk Tarih Kurumu arşivlerinde bulunmayan bu fotoğraf Mehmet Zeytinli adlı “İstiklal Savaşı Gazisi”nin eline nereden geçmiş bilinmez ama ilk fotoğraf makinesi Osmanlı Sarayına 1870'li yıllarda Abdülaziz döneminde gelmiştir ve yüzyılın sonlarına doğru Osmanlı şehirlerinde fotoğrafçı dükkânları açılmaya başlamıştır. Acaba aynı yıllarda Selanik'te fotoğrafçı var mıydı? Bu güzel gözlü, ince dudaklı bebek gerçekten bizim Mustafa olabilir mi?

Bu sorulara verilen cevap her ne olursa olsun fotoğraftaki çocuğun Atatürk olduğuna inananların yüzlerine bir tebessüm, kalplerine bir ılıklik yayıldığı yalan değildir. Hayallerimizdeki sarı saçlı, mavi gözlü; babasının ölümünden sonraki yaz günlerini karga kovalayarak geçiren Mustafa'nın bir de bebeklik fotoğrafının var olması ihtimalinin kimseye bir zararı yoktur.

Türkiye'de yaşayan her çocuğun okul çağına gelmeden adını ezbere bildiği, bahçelerdeki büstlerinden, meydanlardaki heykellerinden hemen tanıdığı Atatürk'ün çocukluğuna dair belgelerin azlığından yakınmayacağım ama onun tüm

tarihin gözünün önünde yaşadığı çocuk dünyasının ne kadarını anlayabildik?

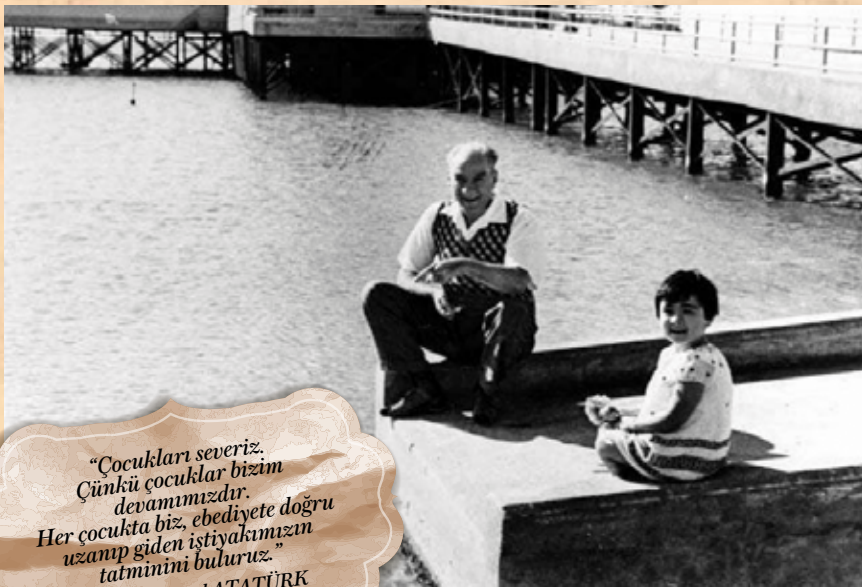
Tarihte hangi cumhurbaşkanı yetişkin-çocuk arkadaşlığına bu kadar önem verdi? Kim bir çocuğun sözlerini bir yetişkini dinler gibi ciddiyetle dinledi? Kim en ciddi toplantılara elinden tuttuğu bir çocuğun minik adımlarına uyararak gitti? Hangi cumhurbaşkanı bir çocuğu protokol sırasının en önüne oturttu? Hangi devlet başkanı kendisine şımaran bir çocuğun bu şımarıklık nöbetini sevgiyle ve sabırla izledi? Bir çocuğu salıncakta hangi devlet büyüğü salladı? Kim çocuklarla denize girdi, yürüdüğü yolda önüne yatan ve kalkmayan bir çocuğun muzipliğine ortak olup bekledi?

Şimdi kızmayın. Nasıl bir çocukluk yaşadık? Hangimiz bir öğretmen olarak yetiştirdiğimiz bir çocuğu bu kadar sabırla ve sevgiyle yaklaşılabildik? Hiç çocukların dünyasında gerçekten yaşayabildik mi? Onları ne kadar sevdik biz? Onlarla kendi dünyalarında ama "çocuk gibi" eğlenebildik mi? Çocuğu olmadığı için eleştirilen bir adamın verdiği eşsiz sevgiyi kendi çocuğumuza, kendi öğrencimize ya da hiç tanımadığımız herhangi bir çocuğa verebildik mi?

**ATATÜRK
TÜM YAŞAMI
BOYUNCA
SEVDİKLERİNE
"ÇOCUK!" DİYE
HİTAP ETTİ.
BU SÖZDE
BİR SEVGİ,
BİR CANLILIK
VARDI.**

Kendi çocukluğumuzu düşünün: hayatımızın o döneminin herhangi bir yerinde Atatürk gibi birinin koşulsuz sevgisiyle karşılaştığımızı hayal edin. Onunla koştüğünüzü, oynadığınızı, kitaplar okuduğunuzu, sizi ilgiyle dinlediğini. Ne çok anı sevinçle doluyor değil mi? Çok geç değil şimdi siz bir çocuğun Atatürk'ü olun. Onu sevin, küçük yaramazlıklarını görmezden gelin. Onu dinleyin, onu gerçekten dinleyin. "Zamane çocukları, şimdiki gençler..." diye beylik lafları sıralamadan önce onlara bir şeyler ekin. Biçtiğiniz mahsule inanamayacaksınız !

*"Çocukları severiz.
Çünkü çocuklar bizim
devamımızdır.
Her çocukta biz, ebediyete doğru
uzanıp giden istiyakımızın
tatminini buluruz."
Mustafa Kemal ATATÜRK*

"Küçük Hanımlar, Küçük Beyler!

**Sizler hepiniz geleceğin bir gülü,
yıldızı ve ikbal ışığısınız.**

**Memleketi asıl ışığa boğacak olan
sizsiniz.**

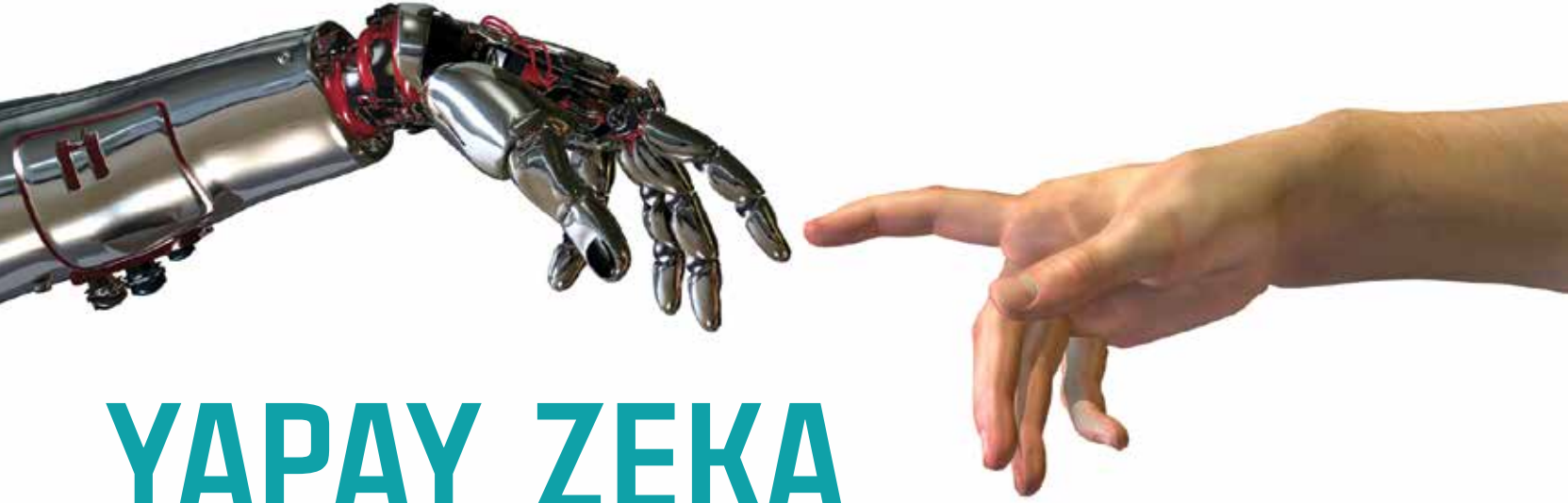
**Kendinizin ne kadar önemli, değerli
olduğunuzu düşünerek ona göre
çalışınız.**

Sizlerden çok şey bekliyoruz."

Mustafa Kemal ATATÜRK

Kaynaklar:

- Ali Güler, Sonsuza Yolculuk, Ankara, 2010.
- Ali Kuzu, Atatürk'ün de Çocukları Vardı, İstanbul, 2015.
- E. Semih Yalçın, Mustafa Kemal Atatürk Hayatı ve Eseri, Ankara, 2006.
- Muzaffer Gürsu, Atatürk, İzmir, 1962.
- Google görseller

YAPAY ZEKA

Yapay zeka günümüzün en güncel tartışma konularından biri olsa da tarihi aslında 1940'lı yıllara dayanmaktadır. II. Dünya Savaşı sırasında Alan Mathison Turing tarafından ortaya atılan "makinelere düşünebilir mi?" sorusu günümüzde halen tartışılmakta ve üzerinde ciddi çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalarda bilgisayarların ve robotların düşünme yetisi olan bireyler gibi davranması, düşünmesi, öğrenmesi, fikir sahibi ve tanıma algısının olması, iletişim kurması amaçlanmıştır.

Savaş sırasında yapay zekanın oluşmasındaki temel düşünceyi ortaya atan, Nazilerin Enigma makinesinin algoritmasını çözmeye çalışan ekip içerisinde bulunan Matematikçi ve Bilim İnsanı Alan Mathison Turing kullandığı Heath Robinson, Bombe Bilgisayarı ve Colossus Bilgisayarları işleme mantığı ile "Makine Zekası" kavramının oluşmasına neden olmuştur. Yapay zekanın ilk araştırması yapay sinir hücreleri üzerine McCulloch ve Pitts tarafından yapılmıştır. 1951 yılında ise ilk yapay sinir ağı bilgisayar "SNARC"; Minsky ve Edmonds tarafından geliştirilmiştir.

Bilim kurgu filmlerinde yıllardan beri oldukça fazla işlenen ve artık filmlerin olmazsa olmazı olan bir konudur yapay zeka. Bu filmlerde bilinç altımıza yapay

zekaların her şeyi bildiği fikri yerleşse de bu mümkün değildir. Yapay zekayı biçimlendirme şeklimizin de savaşçı görünen bir robot ya da insansı sevimli bir robot olması şart değildir.

Yıllardır yapay zeka hayatımızda ve farkında olmadan birçok yerde kullanıyoruz. Etrafımızda bulunan ve hemen hemen herkesin kullandığı Google, Twitter, Facebook, Youtube, Instagram gibi uygulamaların hepsinin alt yapısında özelleştirilmiş yapay zekalar vardır. Kullanılan bu uygulamalar her kullanımdan sonra öğreniyor ve daha akıllı bir sistem haline geliyorlar. Bu uygulamaların dışında kullandığımız yapay zeka ürünlerinin hayatımızı kolaylaştırdığı inkar edilemez.

Yapay zeka birçok alt dala sahip ve her bir alt dalın ciddi ve geniş kapsamlı çalışmaları halen devam etmektedir. Bu dalların başlıcaları:

- Yapay sinir ağları
- Konuşma sentezi
- Örüntü tanıma
- Doğal dil işleme
- Görüntü işleme
- Bulanık mantık
- Makine öğrenmesi

Apple Siri

Yapay zeka jargonunda "kitap dahisi" denilen düzeyde olan Siri, sorduğunuz sorulara cevap verecek düzeyde. Sorulan soruları Google ya da Wikipedia gibi araçları kullanarak yanıtlıyor. Ayrıca Apple mobil cihazlarınızda en yakınınızdaki asistanınız olarak da düşünebilirsiniz.

Google Now

Cortana'nın öğrenme algoritmasını karmaşıktırarak Google, Google Now ile sohbet imkanı da sunuyor. İnsan - makine diyalogları konusunda büyük adım olarak görülüyor.

Jarvis

Mark Zuckerberg'in yapay zeka sistemi Jarvis; ışıkları kapatma, müzik çalma, kapı açma gibi ev ve günlük hayatımızdaki basit görevleri yerine getiriyor. Jarvis konuşmayı ve dili algılayarak konuşmacı tarafından ona verilen emirleri uygulayabiliyor. En önemlisi yüz algısı da var. Böylelikle kapıdaki tanıdık yüzleri bekletmeden eve alıyor. Size günlük programınız hakkında bilgi vermekten, dil öğretmeye kadar birçok görevi üstlenmiş olan Jarvis eğer bir şeyi yanlış anlarsa Zuckerberg ona hatasını öğretiyor ve bu belleğine kaydediliyor. Zuckerberg bugüne kadar Jarvis üzerinden Facebook'tan iki video paylaştı. Jarvis'i ilk videoda ünlü Oscar'lı oyuncu Morgan Freeman seslendirdi, ikincisinde ise başarılı Aktör Arnold Schwarzenegger. Akıllı telefonda uygulama olarak kullanılabilmesi için çalışmalar hala devam ediyor.

Microsoft Cortana

Cortana'nın en büyük özelliği ise geçmişte sorduğunuz soruların kendisini ve cevabını hatırlayarak, sonraki soruların cevaplarını daha etkili bir şekilde sunuyor. Bu özelliği

ise "gerçek zeka"ların geçmiş deneyimlerinden öğrenerek gelecekte daha doğru sonuçlara varma yapısının ilk izlenimini gösteriyor.

erasmus güncesi

Bu programın bana artıları çok fazla olacaktı. Bir makine mühendisi adayı olarak Almanya'da eğitim göreceğim ve yabancı dilimi geliştirme fırsatı bulacaktım. Bu maceranın ilk başında çok heyecanlıydım. Bölümümde ilk defa Erasmus yapacak öğrenci olacaktım. Bu deneyimi yaşamış ve benimle paylaşacak hiç kimse yoktu. Ailemin ve hocalarımla büyük desteği ile eylül ayında Erasmus maceram için yola çıktım. Uçaktan indiğim an başlamıştı benim için stres. İyi konuşamadığım İngilizcem ve ilk yurtdışı deneyimim olması daha da strese sokmuştu beni. Ama bu stresim uzun sürmedi. İnsanlar o kadar sıcakkanlıydı ki her konuda yardımcı oldular bana ve her sorunla kendi sorunlarıymış gibi ilgilendiler. Üniversitenin sağlamış olduğu yurttaki kalıyordum. Kaldığım katta dünyanın her yerinden gelmiş birçok öğrenci bulunuyordu ve çok şanlıydım. Her gün değişik kültürlerden yemekler yiyor ve birbirlerimizin

Hepimizin hayalidir yurtdışına gidebilmek. 2016-2017 öğretim yılının ilk dönemi Erasmus Programı kapsamında Almanya'da bulunan Friedrich-Alexander Üniversitesinde makine mühendisliği son sınıf öğrencisi olarak eğitim görme hakkını elde ettim.

kültürlerini paylaşıyorduk. Bir Sloven'e kokoreci anlatıyordum. Benim için sıradan şeyleri anlatmak onlara çok değişik geliyordu ve dikkatle dinliyorlardı. O kadar çok şey paylaştık ki arkadaştan çok aile oldu bir çoğu bana. Sanırım bir daha ve hiçbir zaman böyle bir ortamda bulunamayacağım.

Kısa sürede çok güçlü bağlar kurduk. Hiç konuşamayacağımı düşündüğüm İngilizcem geliyordu ve her geçen gün kendimi daha iyi ifade edebiliyordum. Üniversitemin bana sağladığı ücretsiz Almanca kursu da başka bir artısıydı. Bir Alman profesörden İngilizce ders dinliyor ve teknik gezilerde bulunuyordum. Programın güzel yanları saymakla bitmiyor. Bu program kapsamında bir miktar bursta elime geçmişti. Eğitim hayatımda da en üst noktadaydım. Her yaşadığım deneyim benim için yeniydi. Hiçbir zaman o güzel heyecan kaybolmuyordu. Erasmus denilince akla eğlence de geliyor tabi ki. Ara vermeden verilen partiler, kültürlerle göre değişen

konseptler ve eğlence adına yapılan her aktivite benim Erasmus'umun en renkli kısımlarıydı.

Bu program sayesinde Avrupa'nın bir çok ülkesine kolaylıkla seyahat edebiliyordum. Bir gün Ankara'dan Eskişehir'e gider gibi Roma'ya seyahat ettim. O sadece küçükken ansiklopediden gördüğüm Roma'ya. İnsanların vize almak için uğraştıkları ülkelere, şehirlere günü birlik bile gidebiliyordum hem de çok ucuz uçak biletleri alarak. Hostellerde kalıyordum ve orada da birçok yabancı insanla tanışıyor ve birtakım şeyler paylaşabiliyordum. Hatta bir İngiliz ile o kadar samimi olduk ki birbirimizi ülkelerimize davet edip ağırlama sözü verdik. Bunlar benim hayalini bile edemeyeceğim durumlardı. Her yolculuğumda bir sürü anı biriktiriyordum. Her gittiğim yerde bir insan ediniyordum. Genç olmamın verdiği enerji ve merakım ile her şehri adım adım keşfediyor ve her yeni şeyi deniyordum.

Dünyanın birçok ülkesinden arkadaşlarım oldu bu program sayesinde. Erasmus bana bütün kapıları açtı ve yapabileceğim şeyleri gösterdi. Bu benim hayatımda deneyimden çok bir başlangıç oldu.

Benim için Erasmus öğrencilik hayatında sunulmuş en eşsiz fırsattır. Kişinin kendini keşfetmesi, özgüven sahibi bir birey olabilmesi ve her konuda kendini geliştirebileceği bir ortam olması en değerli getirisidir. Hayatımın her alanında paylaşabileceğim bilgiler edindiğim ve farklı kültürlerle etkileşimde bulunduğum bir dönemdi. Dünyanın birçok ülkesinden arkadaşlarım oldu bu program sayesinde. Erasmus bana bütün kapıları açtı ve yapabileceğim şeyleri gösterdi. Benim hayatımda bir deneyimden çok başlangıç oldu. Bugüne kadar aldığım en güzel ve en büyük karardır. Hiçbir saniyesinden pişman olmadım aksine her saniyesini çok değerli buluyorum. Öğrencilik hayatınızda bu deneyimden yararlanmanızı şiddetle öneriyorum. Sayfalarca yazı yazsam yetmeyecektir. Erasmus programına mutlaka katılmanızı öneriyorum. Bu eşsiz deneyimi yaşamanız dileğiyle...

Kış

Tan Yurdakul - *Hukuk Fakültesi 3. Sınıf Öğrencisi*

Ankara Kalesi

Aslı Hüdanur Bulu - *İşletme Fakültesi Hazırlık Sınıfı Öğrencisi*

İspinoz Kuşu

Kerem Yayık- *Hukuk fakültesi 2. sınıf Öğrencisi*

Kışın Sakinliği ve Temizliği

Aslı Hüdanur Bulu - İşletme Fakültesi Hazırlık Sınıfı Öğrencisi

Bulutların Dansı

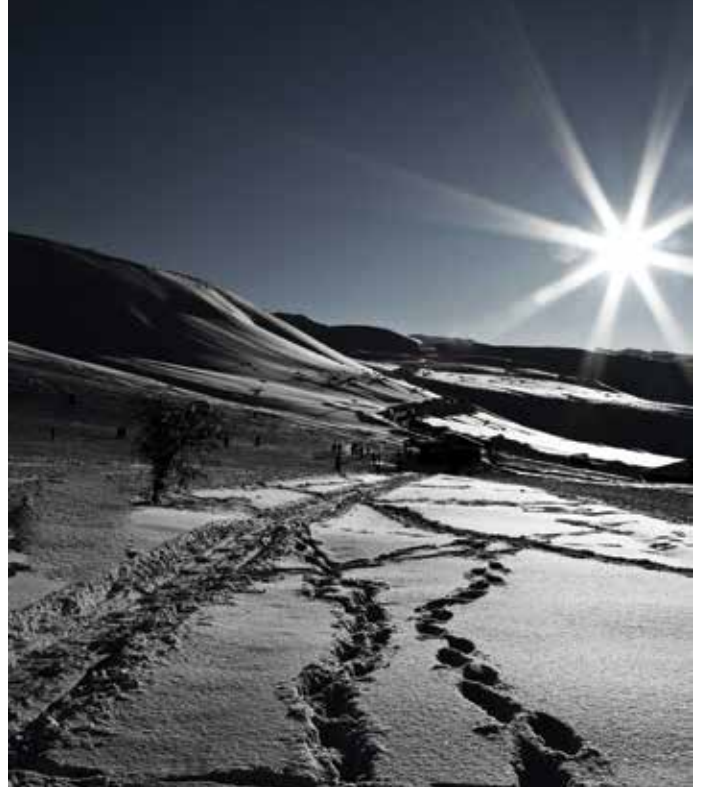
Zeynep Müge Kısa - Hukuk Fakültesi 3. Sınıf Öğrencisi

Kontrast

Canberk Karadağ - Endüstri Ürünleri Tasarımı 1. Sınıf Öğrencisi

Hazarbaba Dağı - Elazığ

Doruk Karaca - Makine Mühendisliği Bölümü 1. Sınıf Öğrencisi

BU KIŞ “GÜNAYDIN” ANLAMINI KAYBETTİ

Gece yarısı zorla uyandırıldığımda, dışarısı zifiri karanlıksa, hele bir de zihnim havadan daha karanlıksa kimseye gülümseyerek “günaydın” diyemiyorum. Günün aydınlanmasını bekliyorum “günaydın” diyebilmek için. Aralık ayında bu, Ankara’da 8 civarı oluyor. Gecenin karanlığında yataktan çıkıp, akşamın karanlığında eve girmek sinirimi bozuyor. Geçen gün 9.30 dersinde sanırım benim gibi siniri bozuk bir öğrencim, “Bu sabah okula gelirken, yolda yürüyen bir çanta gördüm hocam” dedi sınıfta. Bir okul çocuğu, çantasının fosforundan ibaret, okula gidiyordu belli. Doğal ritmimizin dışına çıkmak çocuk-yetişkin herkesi etkiliyor olmalı. Ben hayatımda ilk kez 21 Aralık’a geri sayıma başladım. Bu tarihten itibaren günler 1-2 dakika derken uzayacak, biyolojik ritmim bozuk düzenden olağan düzene geçmeye başlayacak. İçsel saatim tekrar doğru çalışacak.

Peki hava karanlıkken ve istemeden uyanmak bedenimize ve zihnimize ne kadar zarar veriyor? Zararlar kalıcı olur mu? Durumun bilimsel açıklamasını sadeleştirerek anlatmaya çalıştım:

Günlük ritim olarak da adlandırılan 24 saatlik biyoritmimiz (circadian rhythm) uyku ve uyanıklık zamanını, vücut ısısını, kan basıncını ve zaman algısı gibi hem hayati hem de günlük işlevlerimizi düzenlenmesidir. Sirkadyan ritim de denen bu döngüsel ritim, bedenen ve zihnen sağlıklı olmamızı sağlar. Biyoritmimizi düzenleyen yapılardan birisi olan suprachiasmatic nucleus, beynin iç kısımlarında bulunan sinir istasyonudur. Zihnimizin ve bedenimizin kusursuz bir makine gibi düzenli çalışmasını sağlayan bu bölge hasara uğradığında, uyku düzenimiz bozulur, hormonal dengemiz bozulur ve uzun dönemde, bağışıklık sistemi de etkilenecek

**Peki hava karanlıkken ve istemeden uyanmak
bedenimize ve zihnimize ne kadar zarar
veriyor?
Zararlar kalıcı olur mu?**

hormonlara bağlı pek çok hastalığın görülme riski artar. Bu yapı beynimizde ve bedenimizde pek çok farklı yapıyla etkileşim içindedir.

Uyku-uyanıklık ritmini ve dengesini sağlayan önemli etkenlerden biri de "PER" adı verilen bir proteindir. Beynimiz ve bedenimiz karanlıkta, gece olduğunda uyumaya planlanmıştır. PER gün içinde az miktarda dalgalanarak, akşam saatlerinde azalmaya başlar ve gece olduğunda en düşük seviyesindedir. Bu seviye kalp atımını yavaşlatıp, kan basıncını düşürerek zihni uykuya hazırlar. Düzenli ve kaliteli uyku çeşitli aşamalardan oluşur. Derin uyku ve REM uykusu bu aşamalardan ikisidir. Tüm araştırmalar REM uykusunun insanlar için kritik öneme sahip olduğunu göstermektedir. Hızlı göz hareketlerinin olduğu bu uyku evresi, aynı zamanda rüya gördüğümüz evredir. Bu uyku sırasında beyin

dalgaları, diğer evrelerden farklıdır ve REM evresi sonunda, bedensel uyarılma arttığı için uyanmamız kolaylaşır. Diğer bir deyişle, normal uyku döngüsünde, zihnimiz ve bedenimiz için gerekli olan REM uykusu sonunda beynimiz, vücudumuzu yavaş yavaş uyanıklığa hazırlar. PER seviyesi yavaş yavaş artmaya başlar, vücut ısısı ve kan basıncındaki artışla birlikte, vücudumuzu uyanmanın stresine hazırlamak için kortisol ve endorfin salgısı artmaya başlar. Normal uyku döngüsünde gün ağarmaya başladığında, tüm bu değişiklikler bedeni yavaş yavaş, dinlenmiş ve mutlu bir uyanışa hazırlar.

Bu hazırlık olmadığında, yani derin uykudan dışsal bir zorlamayla örneğin ani bir gürültü, çalar saat, ya da telefon alarmı ile uyandığımızda ne olur? Doğal döngüye aykırı bir biçimde PER aniden yükselir, kortisol ve adrenalin birden bire artar.

Bir ritim içinde ve yavaş yavaş olması gereken tüm değişiklikler aniden ve kesintiye uğrayarak gerçekleştiğinde biyoritime müdahale edilmiş olur.

Üstüne üstlük kişi biraz daha uyumak istiyorsa, hele bir de gece ya da karanlık ise, beyin henüz ihtiyacı olan REM uykusunu da yaşamadığı için, vücut bu duruma hazırlanmadan uyanır. Bunun için çalar saatler sevimsizdir. Ani gürültüyle uyandığımızda kalbimiz hızla çarpar "korkarak" uyandığımızı sanırız. İstmeden ve hazırlıksız uyanmanın, yeterince uyuyamamanın teknik adı uyku yoksunluğudur ve araştırmalar uyku yoksunluğunun dikkat, kısa dönemli bellek, uzun dönemli bellek ve karar verme üzerinde olumsuz etkileri olduğunu göstermektedir. Uyku yoksunluğunun zihinsel işlevlerimize olan olumsuz etkileri yanısıra duygudurumumuza ve duygu düzenleme yetimize de olumsuz etkileri vardır. Uyku yoksunluğu biyoritimimizi bozucu bir etkiye sahip olduğundan, diğer hastalıklara da davetiye çıkartmaktadır.

Biyolojik saatin ileri yaşlarda yavaşladığı bilinmektedir. Bu nedenle yaşı ilerlemiş pek çok insan, uyku ile ilgili sorunlar yaşamaktadır. Biyoritmin 24 saatlik döngüsünün kesintiye uğradığı vardiyalı olarak çalışan bazı meslek gruplarında, örneğin acil durum personeli ve hemşirelerin de bazı hastalıklara yakalanma riskleri yüksektir. Biyolojik saatin belirli bazı hastalıkların ortaya çıkmasındaki rolü belirlenmiştir. Kanser ve diyabet bu hastalıklardan sadece

ikisidir. Uyku uyanıklık düzenlemesinde önememli bir role sahip olan PER proteinleri içinde, JARID1a enzimini keşfeden ve hücrel ve metobolik döngüdeki önemini Science dergisinde yayınlayan araştırma ekibininden Satchidanada Panda⁽¹⁾ konuyu özetliyor. "Sağlık ve gençlik demek, büyük ölçüde iyi gece uykusu demektir".

Biyolojik ritmimize uygun saatlerde mutlu ve zinde uyanmak dileklerimle.

(1) Regulatory Biology Laboratory, Salk Institute for Biological Studies, La Jolla, CA 92037, USA

L. DiTacchio, H. D. Le, C. Vollmers, M. Hatori, M. Witcher, J. Secombe, S. Panda. Histone Lysine Demethylase JARID1a Activates CLOCK-BMAL1 and Influences the Circadian Clock. Science, 2011; 333 (6051): 1881 DOI: 10.1126/science.1206022

CHRIS SCHWARZINGER

• İşletme Fakültesi Lisans Öğrencisi | 23 yaşında •

**Chris, 1993 yılında Viyana'da doğmuş,
Avusturya dışında Hollanda ve
Bulgaristan'da da yaşamış.
2013 yılında ailesinin görevi sebebiyle
Türkiye'ye geldiğinde
tavsiye üzerine Atılım Üniversitesinde
okumaya karar vermiş.**

Chris İşletme Bölümündeki dersleri dışında gazetecilik dersi de alıyor ve şu günlerde uluslararası öğrencilerin ülkelere göre dağılımı ile ilgili bir çalışma yapıyor. Bulgaristan'da lise öğrenimi sırasında okulun basketbol takımında lisanslı sporcu olarak yer almış. Mezun olduktan sonra Avusturya'ya giderek 6 ay zorunlu askerlik hizmetini yerine getirip Bulgaristan'da eski arabaların yeniden dönüşümü üzerine bir şirket kurmayı planlıyor. İngilizce ve Almanca dışında ayrıca Bulgarca konuşuyor. Rusça, İspanyolca, Fransızca ve Felemenkçe de biliyor. Atılım Üniversitesindeki uluslararası öğrencilerin Türk öğrencilerle çok iyi arkadaşlıklar kurduğunu ve bu durumdan çok mutlu olduğunu söylüyor.

Chris Ankara Kalesi Selfie

Chris, İstanbul'da 2 kıta arasında Avrupa'daki ve Türkiye'deki deneyimleriyle geleceğini planlıyor

Uluslararası İlişkiler Direktörlüğü'nde Hasan Atasoy ile

Sporda Sömestr Tatili Yok

Türkiye Üniversite Sporları Federasyonunun düzenlemiş olduğu müsabakalara katılan takımlarımız üniversitemizi başarıyla temsil ediyor.

2017 Ocak ve şubat ayları için açıklanan faaliyet programı kapsamında Korumalı Futbol, Masa Tenisi ve Buz Hokeyi Takımlarımız yarışmalara katılıyor.

Masa Tenisi

27-29 Ocak tarihleri arasında Ankara Mamak Spor Salonunda düzenlenen Masa Tenisi Ünilig Türkiye Şampiyonasında başarılı bir performans gösteren Masa Tenisi takımımız 3-5 Mart tarihleri arasında Ankara'da düzenlenecek olan yarışmanın 2. etabına hazırlanıyor.

Buz Hokeyi

Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu Ünilig Buz Hokeyi müsabakalarına katılan takımımız 6-10 Şubat 2017 tarihleri arasında Kocaeli'nde yarışmalara katıldı. Buz Hokeyi takımımız üstün başarı göstererek grup 2.si oldu.

Korumalı Futbol (Rhinos)

Takımlarımızın tezahüratlarla daha başarılı sonuçlar alacağı inancıyla, müsabakalarda destek olmak isteyenler tarih ve müsabaka bilgilerini web sayfamızdan takip edebilirler. (www.spor.atilim.edu.tr)

Yaz kış demeden antrenmanlarını disiplinle yürüten Rhinos Kıbrıs'ta Doğu Akdeniz Üniversitesi, Ankara'da İstanbul Okan Üniversitesi ve Bursa'da Uludağ Üniversitesi takımlarıyla karşılaştı. Ocak ve şubat aylarındaki üç maçını tamamlayan takımımız 25 Şubat 2017'de ODTÜ çim sahasında saat 14.00'te İstanbul Boğaziçi Üniversitesi ile karşılaşacak.

Turnuvada alınan sonuçlar şöyle

• Atılım Üniversitesi	20	0	İTÜ
• Hacettepe Üniversitesi	0	19	Atılım Üniversitesi
• Atılım Üniversitesi	1	4	Kocaeli Üniversitesi
• Atılım Üniversitesi	7	3	Koç Üniversitesi

Takımımız Erzurum'da yapılacak olan Buz Hokeyi Ünilig finallerine gitmeye hak kazandı. Takımımızı başarısından dolayı kutluyoruz.

YAŞAMIN HER ANINDA VE HER YERDE SPOR

Pilates

Fiziksel güç sağlamanın yanı sıra beden-zihin arasında bağ kurmaya yardımcı olan pilates insan yaşamının tümüne etki ediyor. Pilates daha zinde bir görünüm sağlarken, düzenli yapıldığında daha pozitif ve huzurlu hissettiriyor. Öğrencilerimiz ve akademik-idari tüm personelimizin katılımına açık olarak yıllardan beri yürütülen pilates kursları bu yıl da devam ediyor. Hafta içi pazartesi-çarşamba-cuma günleri 12.30-13.20 saatleri arasında Spor Koordinatör Yardımcısı Selvin ÇİÇEK tarafından gerçekleştirilen kursa katılmak isteyenlerin koordinatörlüğe müracaat etmeleri gerekiyor.

FUTSAL TURNUVASI: 6 YILLIK BİR GELENEK

Atılım Üniversitesi akademik ve idari personelinin her sene heyecanla beklediği 6. Geleneksel Personel Futsal Turnuvası 8 takım ve 64 kişinin katılımı ile gerçekleşti. Bu yıl turnuvaya AZN-1, Güvenlik, Destek, Teknik, AZN-2, A Takımı ve Peyzaj Takımları katıldı. - AZN-1 Takımı Şampiyon olurken, Teknik Takımı 2. ve Güvenlik Takımı 3. oldu.

Ayşe Begümhan Bilgin

Eskrim maç esnasında çok sessiz bir spordur. Salonda dikkat dağıtacak sesler durdurulmaya çalışılır. Bir final müsabakası izlenilirken hakem salondan tam sessizlik hakim olmadan maçı başlatmaz. Ben buna adapte olmak için olduğunca müzikle antrenman yapmam. Ancak müsabakalardan önce ısınma aşamasında konsantre olabilmek için ritmi olan müzikler veya klasik müzik dinlediğim olur.

Şampiyonasında uygulanmıyormuş. Bunu öğrendiğimde, elime yeniden bir şans geçmişti ve finale kadar tüm maçlarımı kazanarak ilerledim ve o turnuvada 1. oldum. Beni her zaman motive edebilen bu olay en güzel anım.

■ Eskrim sporu nasıl bir ön çalışma gerektiriyor? Antrenmanlarda nasıl bir program izliyorsunuz?

Her şeyden önce eskrimde erken başlamak ile gereken esnekliği kaybetmemiş oluyorsunuz. Geçmişinizde yaptığınız jimnastik gibi bir sporla eskrimde 1-0 önde başlamış olursunuz. Benim aktif dönemlerimdeki antrenman programım yoğun. Sabah kahvaltı öncesi yarım saat sabah koşusu, kahvaltıdan sonra sabah antrenmanı (antrenör ile kişisel çalışma yapılan antrenman), asıl uzun antrenman olan akşam antrenmanında ise ısınma ve genel eskrim ayak çalışmaları ardından partnerler ile combat yapılır. Bu Ankara'da olduğum dönemin programı, sıklıkla milli takım kampları olduğu için milli takım antrenörleri tarafından hazırlanan o programlarda da yoğun bir çalışma dönemi geçirilip ardından müsabakalara gidilir. Ama yeni başlayan ve bu sporu profesyonel olarak yapmayan biri için çok daha rahat programlar oluşturulabilir. Haftada 2 veya 3 antrenman gibi.

■ Eskrim sporu sadece fiziksel performans gerektiren bir spor mudur yoksa zihinsel bir çaba da gerektirir mi?

Eskrim sporu için ayaklı satranç denilir. Fiziksel performansın etkisi yanında zihinsel ve psikolojik engelleri aşmadığınız sürece çok iyi bir kondisyonla bile başarısız olunabilir. En önemlisi sağlıklı berrak bir zihindir. Zihniniz gelişebilecek olası kombinasyonlara çabuk reaksiyon verebilmelidir. Uzun yıllar çalıştıktan sonra bu reaksiyonların çoğu refleks olarak oturur.

Öğrencimiz Ülkemizi Eskrim Sporunda 9 Yıl Temsil Etti!

■ Öncelikle röportajımı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Sizi tanımakla başlamak isterim. Ayşe Begümhan Bilgin kimdir? Kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Ben teşekkür ederim. Atılım Üniversitesi Hukuk Fakültesinde okuyorum. 24 yaşındayım. Okuldaki son dönemim. Eskrim sporuyla 11 yaşında tanıştım. Yaklaşık 13 yıllık eskrim kariyerimin 9 yılında Türkiye Eskrim Milli Takımında ülkemizi temsil ettim.

■ Eskrim sporuyla tanışmanız nasıl oldu?

Sporla olan geçmişim sebebiyle beden eğitimi derslerinde öne çıkan bir çocuktum. Beden eğitimi öğretmenimin bunu fark edip beni böyle bir spora yönlendirdi.

■ İlk olarak ne zaman eskrim sporunun sizin için bir tutkuya dönüştüğünü fark ettiniz?

Küçük yaştan beri spora ilgili olmuştum. Bale ile başladım, karete ve yüzme ile

devam ettim. Bireysel performansa dayalı sporlara ilgim hep vardı. Yeni okulumda tanıştığım bu sporla adeta 13. yüzyıl şövalyeleri gibi demirden bir maskem ve kılıcım vardı. Görünüşü ve asıllığı çok büyüleyiciydi. Ancak kılıcı elime almam ve piste çıkmam ile tek düşündüğüm stratejim tek duyduğum hakemin "başlayın" demesiydi. Eskrimden ilk madalyamı aldığımda dünyada beni o kürsüde olmaktan daha çok hiçbir şeyin mutlu edemeyeceğini düşünmüştüm. Eskrimle ayrılmaz bağım ilk madalyamla kuruldu diyebilirim.

■ Eskrimdeki en unutulmaz anınız nedir?

Hırvatistan/Porec'de düzenlenen Akdeniz Şampiyonasına çok iyi hazırlanıp gitmeme rağmen grup maçlarının hepsini kaybetmişim. Alıştığımız müsabaka kurallarına göre elenmişim. Eleme oynayamayacağımdan madalya şansımı kaçırmıştım. Ancak bu kural Akdeniz

■ Eskrim sporunda ne tür müzikler sizi motive ediyor?

Eskrim maç esnasında çok sessiz bir spordur. Salonda dikkat dağıtacak sesler durdurulmaya çalışılır. Bir final müsabakası izlenilirken hakem salondan tam sessizlik hakim olmadan maçı başlatmaz. Ben buna adapte olmak için olduğunca müzikle antrenman yapmam. Ancak müsabakalardan önce ısınma aşamasında konsantre olabilmek için ritmi olan müzikler veya klasik müzik dinlediğim olur.

■ Eskrim sporuna kaç yaşında başlanılmasını tavsiye edersiniz?

Eskrim sporuna 7 yaşından itibaren başlanılabilir. İdeal yaşlar 9-12'dir. Sonrasında vücudun spora uygun oturması zorlaştığı için adapte olmak zorlaşır. Ancak yapılamaz diye bir şey yoktur.

■ Küresel anlamda daha fazla kişiyi gerek izleyici gerekse katılımcı olarak eskrim ile buluşturmayı amaçlayan Uluslararası Eskrim Federasyonu, eylül ayının ikinci haftasını "Dünya Eskrim Günü" olarak kutlayacağını duyurdu. Sizce böyle bir günün belirlenmesi Türkiye'de eskrim sporuna ne gibi katkı sağlayacak?

Eskrim sporu Avrupa ülkelerinde tenis kadar belki daha çok ilgi gören bir spor halini aldı. Dünyada eskrimin geldiği noktayı gösteren "Dünya Eskrim Günü" güzel bir gelişme. Türkiye'de eskrim sporu insanların denk geldiğinde her zaman ilgiyle izlediği bir spor oldu. Kurallarını bilmeden bile izleyen kişiler kurallarını bilseler çok daha keyif alırlardı. Bu anlamda bu şekilde geliştirilmiş bir günün belirlenmesi ile eskrimin bilinme ve tanınma oranını arttıracaktır. Bu takipçilerini arttıracığı gibi katılımcıları da arttıracaktır. Dünya için olduğu kadar Türkiye içinde güzel bir gelişme.

Eskrim Sporuna İçin Ayaklı Satranç Denilir

MEZUN İZLERİ

Özgür Aksoy • 2005 İktisat Bölümü Mezun

■ Bize kendinizden yaptığınız işten/firmanızdan bahsedermisiniz?

Ben Özgür Aksoy. 2005 İktisat mezunuyum. Sitelerde dekorasyon üzerine yoğunlaşan ve ahşap mobilya üreten bir firmada müdürlük yapıyorum. Benim departmanım daha çok masif ve doğal kenarlı masalar üzerine çalışıyor.

■ Neden İktisat Bölümü'nde okumayı tercih ettiniz?

İktisat ilgimi çeken bir konu. Liseden fen ağırlıklı bölümden mezun olmama rağmen üniversitede sosyal bir bölümde okumak istemiştım. Ekonomi, hepimizin bildiği gibi çok önemli bir bilim dalı oldu, artık savaşlar bile ekonomik olarak yapılıyor. Ben de ileride böyle olacağını tahmin etmişim ve bu bölümü severek okudum.

■ Atılım Üniversitesinin sizlere sağladığı hangi olanaklar iş yaşamınızda/profesyonel hayatınızda faydalar sağladı?

Üniversitede okurken pek çok sosyal faaliyette bulunmuştım. Bunlardan bir tanesi de TOSFED tarafından gerçekleştirilen otomobil yarışlarına gönüllü olarak katılmak oldu. Birkaç yarışta görev aldıktan sonra yaptığım işin püf noktalarını öğrendim ve daha mezun olmadan TOSFED tarafından iş teklifi geldi. Severek kabul ettim ve mezun olduktan sonra askerlik görevimin zamanı gelinceye kadar TOSFED'te çalıştım.

■ Üniversite hayatınızdan bahsedermisiniz? Öğrencilik/ eğitim hayatınızdan Atılım Üniversitesine dair aklınızda kalanlar neler?

Ben öğrenciyken sosyal olarak faal olmak istiyordum, nitekim de öyle yaptım. Okul basketbol takımında 4 sene oynadım ve kaptanlığını da yaptım. Bu sürede takım arkadaşlarım ile birlikte birçok başarı da gördük. Okulumuzdan radyo yayını başlamıştı. Radyoda bir süre gönüllü olarak DJ'lik yaptım. Bir

öğrenci topluluğu kurduk ve başkanlığını yürüttüm. Go-Kart denilen küçük yarış otomobilleri ile yapılan ve özel bir firmanın sponsor olduğu yarışta başarımız var mesela, onu unutamam. Bunların yanı sıra birçok anma ve kutlama organizasyonuna katıldım. Gölçük'e gitmiştik, 17 Ağustos Depremi Anma Günü için. Orada gönüllü olarak çalışmıştık. İnsanlar depremi çok acı bir şekilde yaşamıştı ve yaralarını sarmaya çalışıyorlardı. Bu da unutamayacağım ve bende derin izler bırakan bir anıdır.

■ Atılım Üniversitesinin geldiği noktayı bir mezunu olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

Atılım Üniversitesi çok büyük adımlar attı. Yerinde sayan ya da çok fazla gelişme gösteremeyen birçok özel veya vakıf üniversitesi var. Atılım Üniversitesi böyle yapmadı. Hep daha ileriye hedef koydu. Sadece akademik olarak bahsetmiyorum. Mesela sporda başarılı olan öğrencilere burs sağlayan Türkiye'deki ilk birkaç üniversiteden biri. Diğer üniversiteler bu uygulamaya daha sonra başladılar. Üniversitemizin bu hale gelmesinde, hem akademik hem de sporda başarılı bir mevkide bulunmasına büyük katkısı olan Sayın Yalçın Zaim hocamızı da unutmamalıyız. Dinamik iş hayatını ve tecrübelerini üniversiteye de aktararak üniversitemizin pek çok branşta üst seviyede kalmasını da sağladı. Okulumuza çok büyük katkısı vardır.

■ Mezun ve öğrenci olan arkadaşlarımıza söylemek istedikleriniz/iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

Sosyal ilişkilerini üst düzeyde tutmaları mesajını vermek isterim. Özel hayattan iş hayatına kadar her noktada çok faydasını görürler.

■ AtılımMED'in bir üyesi olarak Dernek tarafından yapılan çalışmalar ve hız kazanan faaliyetler hakkında neler düşünüyorsunuz?

Üniversitemiz ile ilgili faal sosyal hayatım, mezun olduktan sonra da bitmedi. Şu an AtılımMED'in yönetim kurulunda aktif olarak görev alıyorum. Mezunlar Derneği yeni bir şekile büründü ve sosyal faaliyetleri çok hız kazandı. Hemen hemen her ay bir organizasyon düzenliyoruz. Ayrıca eğitim ve söyleşi gibi insanların hayatlarına artılar katacak faaliyetlerimiz de var. Tek isteğim, öğrenci ve mezunlarımızın, hatta hocalarımızın, bizim gösterdiğimiz bu gayrete saygı duymaları ve organizasyonlara faal olarak katılmaları.

■ Üniversitemizin yeni yatırımlarını (bölümler ve yerleşkeye yönelik olanları) ve gelişen/gelişmekte olan imkânlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ben üniversitemizin eski mezunlarındanım. Benim zamanım ile şimdiki zaman arasında üniversitede değişen çok fazla şey oldu. Daha fazla bölüm açıldı, öğrenciler daha fazla teknoloji kullanabiliyorlar ki bu da çağın gerekliliği. Dikkatimi çeken değişmeyen bir şey var. Hocalarımızın kalitesi çok üst düzeyde. Ben okurken de böyleydi. Üniversite yönetim kurulumuz bu konuda çok titiz ve hakikaten en iyi öğretim görevlilerini öğrencilerle buluşturuyor.

Başarı bir yolculuktur, bir varış noktası değil...

Derneğimiz mezunlarını ve üyelerini değişik platformlarda buluşturan, bir araya getirip kaynaştıran bir sivil toplum örgütüdür. Sosyal, kültürel ve mesleki alanlarda üniversitemiz mezunlarına katma değer yaratıcı etkinliklere imza atar. Mezunlarının kültürel, sosyal ve mesleki birikimlerini Atılım Üniversitesi'nin gelişimine katkıda bulunabilecek şekilde kullanabilmeleri adına faaliyetler düzenler. Mezunlar arasında ki bağı kuvvetlendirerek aralarında güçlü bir iletişim ağı oluşturarak kaynaşma ve birliktelik sağlar.

Geleceğe iz bırakın...

www.atilim-med.org.tr

Kızılcaşar Mahallesi 06830 İncek - ANKARA / TÜRKİYE

T 0312 586 80 00 - F 0312 586 80 91

www.atilim.edu.tr

